LEGISLATIVE BUSINESS

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa):—The discussion on the Mysore Tenancy Bill, 1951, as reported by the Select Committee will now be resumed. Sri K. R. Sreekanteswar who was speaking on the Bill will continue his speech. I hope he will complete his remarks soon.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—Yes, sir.

Mysore Tenancy Bill, 1951.

Motion to consider.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸ್ವಾಮಿ, ಸೆಕ್ಷನ್ 26ರಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರ ಹಣ ಕೊಡಲು ತಂದಾಗ ರಶೀದಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಲಿಖಿತಮೂಲಕ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಒರಿಜಿನರ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಸೇರಿಸಿರುವುದು ತಪ್ಪು, ಆ ರೀತಿ ಸೇರಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ.

"Every land lord shall on the written request of the tenant give a written receipt for the amount of rent at the time when such amount is received by him"

ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಗೇಣಿದಾರರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಬರಹ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ ಬೆಳೆದ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಣವನ್ನೂ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಮತ್ತು ಚೇರ್ಮನ್‌ರವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಜವಾಬು ಹೇಳಬಹುದು. ಸೆಕ್ಷನ್ 27 ರಲ್ಲಿ—12 ವರ್ಷ ಆದ ಮೇಲೆ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಟೆನೆನ್ಸಿ ಬರುತದೆ ಎಂದು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್ 79ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ—ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ.

"or any tenant the duration of whose tenancy exceeds twenty years"

ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 12 ವರ್ಷ ಆದಮೇಲೆ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಟೆನೆನ್ಸಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇಕಾದರೂ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಭಾಗ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಪುನಃ 20 ವರ್ಷ ಆಗುವವರೆಗೂ ಕಾಯಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಔಚಿತ್ಯವಿದೆಯೋ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಚಾಪ್ಟರ್ 4ರಲ್ಲಿ 'offences and penalties' ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಬಹಶಃ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾರರು.

ಸೆಕ್ಷನ್ 5 ರಲ್ಲಿ "The tenancy of land for a period less than ten years or termination of tenancy before the expiry of period of ten years" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು 5 (2) ಎಂದು ಸೇರಿಸಿ.

"termination of tenancy by a landlord before the expiry of the period of five years" ಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮೊದಲು 10 ವರ್ಷ tenancy agreement ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು 5 ವರ್ಷ ಎಂತಲೂ, 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜುಲ್ಮಾನೆಯನ್ನು 250 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೂ ಇಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದರಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ, ನೋಡಿ, ರೈತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದಾದಿಗೆ ತಂದಿರುವಾಗ ಜಮೀನ್ದಾರನು 250 ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೂ 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜುಲ್ಮಾನೆಯೆಂದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿಗಿಲುರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 10 ವರ್ಷ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಜಮೀನ್ದಾರನು ಸುಲಭವಾಗಿ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ! ನಾನೇನೋ ಬರೀ ಗೇಣಿದಾರರ ಪರವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಅವರೆಲ್ಲಾ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ನೋಡಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ಹಾನಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"an offence for the contravention of the provisions of Section 9 or 11 shall be cognizable" ಎಂದು ಮೊದಲು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದುದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು

"under this Act shall be compoundable" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಕೇಸನ್ನಾದರೂ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡಬಹುದು ಎಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಬಹುಶಃ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೂ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ಮಧುರಬಾಂಧವ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ! ಹಾಗೆ ಪರಿಕ್ಲಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಇದನ್ನೂ ತರುವುದು ಬೇಡ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ತಂದದ್ದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ (ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ) 4ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ದೀರ್ಘತ್ಯ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಆ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು; ಅಥವಾ ಮೊದಲು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇಡುವುದೇ ಸೂಕ್ತ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 1,000 ರೂಪಾಯಿಯಿದ್ದುದನ್ನು 250ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ, 10 ವರ್ಷ ಅವಧಿಯನ್ನು 5 ವರ್ಷವೂ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಕ್ಸೀರೂ 'cognizable' ಎಂದಿದ್ದುದನ್ನು 'compoundable' ಎಂದು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಈ ಭಾರಿ ಸಭೆ ಮುಂದೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಕಾನೂನನ್ನು ಏಕೆ ತಂದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರ ಮೈ

ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ 10 ವರ್ಷ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರನು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 250 ರೂಪಾಯಿ ತಾನೆ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜುಲ್ಮಾನೆಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹಿಡುವಳಿದಾರರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಬನಪ್ಪನವರಂಥವರು ಮಾಡದಿರಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರಿಗೆ ಅವರು ಸಹಾಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ರೈತರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಹೀರುವವರೂ ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ (4)ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬದರಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರನ್ನೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ "Offences are all compoundable" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸರಿಯಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble Member had sent an amendment, he could have discussed it when the particular clause is taken up for consideration. His motion to recommit to the Select Committee has been defeated.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—I am only pointing out the gross and patent errors of this Bill.

Mr. SPEAKER.—In the opinion of the Hon'ble Member there may be errors; but from the point of view of the Select Committee, it may be all right. There is no use therefore in talking like this.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—Finally, I want to submit to you that I have sent only very few amendments. I did not want to send many amendments because to my mind every clause requires certain amount of alteration.

Mr. SPEAKER.—So, is the Hon'ble Member opposing the whole Bill?

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—That is what I am going to say now. It is going to do great injustice to a particular class of people if it is passed. From generations and generations nowhere in Mysore State, I know for certain, there was any trouble. But, because we thought of introducing this Bill, the trouble started not only by Genidars but also by Hiduvalidars. If we pass an Act, it must be fair to both the parties. But this Bill is simply going to take the life of the Genidars. That is why I am submitting that it is better to reconsider this Bill. After all I am in minority. But I submit that any legislation passed should not be an experimental measure, but it must be good and must give justice to all the classes of people. Regarding clause by clause.....

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—With the permission of the Chair.

ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, 'Compoundable ಎಂದು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಲ್ಲ.)

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು, ಮೊದಲನೆ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಇದ್ದುದನ್ನು 250 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ; ಮುಂಚೆ ಯಾದರೂ ಯಾರಾದರೂ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು, ಜಮೀನ್ದಾರರು ಹತ್ತು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ರೈತರನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿಕೆಯಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಕಿ. ಆದರೆ "Compoundable" ಎಂದು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಯಿತು! ಗೇಣಿದಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರಾಗಿರುವವರು. ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಹಿಡುವಳಿದಾರರೊಡನೆ ವಾದಕ್ಕೆ ನಿಂತಿರುವಾಗ, ಆ ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಬಲಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಏನೋ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಆಸೆ ತೋರಿಸಿ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರಬಾರದು. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆ ಮಾಡಕೂಡದು? It is a necessity ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ 'compound' ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ಏನೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ, ಇಲ್ಲಿ compoundable ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಕೆಲವೇ, ಬಹಳವಾಗಿ ಏನೂ ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದು, ಅಮಲ್ದಾರರು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ ಎಂದು ಹಾಕಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಜ್ಯುಡಿಷಿಯಲ್ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕಡಮೆಯಿರುತ್ತದೆ. Judicial frame of mind ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಮಲ್ದಾರರು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆಮೇಲೆ, 5 ವರ್ಷವೆಂದು ಮಾಡುವುದನ್ನು 10 ವರ್ಷವೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ 6 ತಿಂಗಳ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು (ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 7 ಅಥವ 8ರಷ್ಟು ಇರುವ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಸೂದಾಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿವೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿ ಅಂಶಗಳು ಯಾರಿಗೂ, ಅಂದರೆ, ಜಮೀರ್ದಾರರಿ

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು, (ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).— ಗಾಗಲಿ, ಗೇಣಿದಾರರಿಗಾಗಲಿ, ಈ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುವ ತೊಡಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಈಗ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಇರುವ ಮಧುರಬಾಂಧವ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಕಲಕಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಶ್ರೀವರ್ಮಾ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀರ್ದಾರರಿಂದ ಗೇಣೀದಾರರು ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವುದು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಈಗ ಗೇಣೀದಾರನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು long term tenure, ಅಂದರೆ, ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಅನುಭವ, ಮತ್ತು ಅವನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಗೇಣಿಯ ದರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕು. ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಸಾಗುವಳಿಯ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಅವಧಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ರೈತ ಜಮೀನನ್ನು ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜಮೀನುಗಳು ಮಾತ್ರ ತರೀ ಜಮೀನು. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲ ಮಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಮಳೆ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ ನಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟದ್ದೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ನುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತ ಜಮೀನನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಮಳೆ ಹೋದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಕೂಡ ಜಮೀನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ರೈತನಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಗೋಡು ಹಾಕುವುದರೊಳಗೆ ಮುಗಿದುಹೋಗಿರಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ದೀರ್ಘಕಾಲಾವಧಿ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಖುಷ್ಕಿ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬಾರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾದ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಕಷ್ಟ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಮಸೂದೆಯ 16 ಮತ್ತು 18ನೆಯ ಕ್ಲಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಡಕಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಮಲ್ದಾರರು ಬಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಂದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಆದಮೇಲೆ ಅವನು ಅರ್ಜಿ ಕೊಡುವುದು. ಆಮೇಲೆ ಅಮಲ್ದಾರರು ಬರುವುದು. ಆಗ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕರಾರ್ಯಾಕಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಧ್ಯೆ ಅಮಲ್ದಾರರು ಬಂದು ತೀರ್ಮಾನಕೊಟ್ಟು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯದ್ದೇ ಆಜ್ಞೆಯು ತೀರ್ಮಾನವೆಂದರೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಪಡೆಯಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗೇಣಿದಾರನನ್ನು evict ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರಕಿದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಗೇಣಿದಾರರಿಗೂ ಜಮೀರ್ದಾರರಿಗೂ ಮನಸ್ತಾಪ ಅಥವ ತಂಟೆ ತಕರಾರುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ provisions ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು.—ಯಾವ ಕ್ಲಾಜುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಉದಾಹರಣೆಗೆ 20 ಮತ್ತು 21ನೆಯ ಕ್ಲಾಜುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

Clause 20: If in any village a tenant is in occupation of a dwelling house built after the commencement of this Act at the expense of such tenant on a site belonging to his landlord the provisions of sections 18 and 19 shall apply only if such dwelling house was built with the permission of the landlord.

Clause 21: Notwithstanding anything contained in sections 18 and 20, where a tenant is in occupation of a dwelling house built at his expense or at the expense of his predecessor in title on a site belonging to his landlord and the tenancy of such a tenant in respect of the land held by him has been terminated under the provisions of this Act, the landlord shall be entitled to evict the tenant from such dwelling house on the termination of the tenancy in respect of the land, either on payment of such compensation to the tenant for the value of the structure of such dwelling house as may be determined by the Amildar or on allowing the tenant at his option to remove the materials of the structure:

Provided that if the Amildar orders the payment of compensation, the amount of compensation to be paid shall be fixed by the Amildar.

ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಮಾನ ಬರುವಂತೆ ರಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು.—ಇದೊಂದಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಇನ್ನಾವುದು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—"On payment of such compensation to the tenant for the value of the structure of such dwelling house as may be determined by the Amildar or on allowing the tenant at his option to remove the materials of the structure" ಎಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅವರವರ good sense ಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಬಿಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲದ complications ಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಆಮೇಲೆ 22ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿದಾರನು ತಾನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾರು ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು? ಅಮಲ್ದಾರರು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು 25ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಶ್ರೀವರ್ಮಾ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್ ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಿಗೇ ಇದರಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.....

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—On a point of information Sir. In clause 21, I would like to know the Hon'ble Member's opinion. What is to be done

when a tenancy ceases and the tenant has to go away leaving his house to the landlord ? Is the Hon'ble Member suggesting that the provisions of that clause are troublesome ? If he has any alternative suggestion, I have no objection to take it.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—The clause says that the tenant must take the permission of the landlord to construct the house. The land must be given including the house.

Sri Kadidal MANJAPPA (Shimoga District—General).—If the tenant has constructed the house on the site belonging to the landlord and if the tenancy terminates, should the tenant leave the house and go away ?

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I think the cost of the materials is one-fourth the cost of the house.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Am I to take it that the tenant should go away leaving all the materials and labour he has spent on the construction of the House?

Sri B. HUTCHE GOWDA.—There must be a fresh bill altogether.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What is your suggestion for bringing a fresh Bill ?

Sri B. HUTCHE GOWDA.—There are certain difficulties felt by us; I am pointing them out. You have a majority and you may not take my word but you pass the Bill.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to know the suggestion of the Hon'ble Member and help myself.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I am helping you, if at all you are in a mood to take my suggestion.

ಆ ಮೇರೆ 25ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

"Clause 25. Where any tenancy of any land held by any tenant is terminated for non-payment of rent and the landlord files any proceedings to eject the tenant, the Amildar shall call upon the tenant to tender to the landlord the rent in arrears together with the cost of the proceedings, within such reasonable time not exceeding one year as the Amildar may specify....."

ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಮಾನ. ಮರೆನಾಡಿನ ಕಡೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ರೈತರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಫಸಲು ಬರುವವರೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು. (ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಯಾರೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಬಂದರೆ we will welcome them.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಈಗ ಆಹಾರ ಹತೋಟಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿಯಿಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ನಮ್ಮನೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಲ್ಲಾ ಉಂಟಾದಂತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಉಂಟು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ತಾವು ಯಾವುದರ ವಿಚಾರ ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—25ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಕರಡನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ನದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇದರಿಂದ ಉಭಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲದ ತಕರಾರುಗಳೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಇಂದು ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯ ವಿದ್ದುದು ಕಲಕಿ ಹೋಗಿ, ಪುನಃ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಪೂರ್ವದ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತಾದ ಕಾರಣ, ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಈ ಭೂಸ್ವಾಮ್ಯತ್ವದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ "ಅಗ್ರೇರಿಯನ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್" ಸಮಿತಿಯವರೂ ಏನನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಇದರ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಆರಂಭಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಲಚ್ಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಪಕ್ಷದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ರೈತನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕದ್ದೂ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾನು ಅಷ್ಟೊಂದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಗ್ರೇರಿಯನ್ ರಿಲೀಫ್ ಸಮಿತಿಯವರು ರೈತ ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇವೆ—ಆ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

"..... The Committee has therefore recommended that, in future, subletting of land will be prohibited except in the case of widows, minors and other disabled persons. To cover the period of transition, however, the Committee has recommended a set of rights for the actual tillers who are themselves not owners of land. Those who have been cultivating land continuously for a period of six years should, in the opinion of the Committee, automatically get full occupancy rights. In case of others, the Committee has recommended that the owner may have the option, up to a certain period, to resume the holding to the extent to which

(ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.)

it is necessary to make his self-cultivated holding economic. He can, however, resume more land up to the maximum prescribed if thereby he does not reduce the tenants' holding below the economic. The Committee has also recommended that the tenant should have the right to purchase the holding at a reasonable price to be determined by the regional Land Tribunal. The tenant should be assisted by a suitable financial agency in purchasing the holding. The Committee has laid special emphasis on immediate prevention of all evictions and the preparation of records of rights by local Land Tribunals with which non-official opinion will be associated. All tenants, to whichever class they may belong, must be protected from rack-renting and illegal exactions. There will be provision for determination by Land Tribunals of reasonable rent as well as for the commutation of rents in kind into cash."

"They have generally commended the provisions of the Bombay Tenancy Act, 1948."

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಮ್ಮ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿನ ಗೇಣಿದಾರರ ಮಸೂದೆಗೂ ಮತ್ತು ಮಲಬಾರ್ ಗೇಣೀದಾರರ ಮಸೂದೆಗೂ ಹೋಲಿಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದರಷ್ಟು ಭಾದಕ ರಹಿತವಾದುದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ 5 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ರೈತನಿಗೆ ಆ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದಲೇ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀವಾರ್ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಅವರ ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶವಿಷ್ಟೆ—ಈ ಜಮೀನ್ ಮಸೂದೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊದಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ, ರೈತನಿಗೂ ಘರ್ಷಣೆಗಳುಂಟಾಗಿ, ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು ಎಂತ. ಆದರೆ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಮಾಡಲಿ ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಈ litigations ಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಹಾಗೆ litigations ಗಳು ಬಾರದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I am sorry the Hon'ble Member must stand corrected. I said that a radical approach to the problem will result in this thing. I did not say that tenancy will result in this.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀವಾರ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗೇಣೀದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸೇಕಡ 7ರಷ್ಟು ಇರಬಹುದು; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಹಾಗೇ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಆ ರೀತಿ ಅರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಚಾಮರಾಜನಗರದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 3-4 ಖೂನಿಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 3-4 ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1 ಖೂನಿಯೂ ಆಗದೆ ಇರಬಹುದು. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇಂಡಿಯನ್ ಪೀನಲ್ ಕೋಡನ್ನು ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಿ, ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ!

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Will the Hon'ble Member contest the figures that I gave?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಕೇವಲ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಮೇಲಲ್ಲ. ಗೇಣೀದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇಕಡ 7 ರಷ್ಟಿರಬಹುದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸೇಕಡ 5ರಷ್ಟೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಮಾನವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತಲೂ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿಯಿರುತ್ತೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಆ ಕಮ್ಮಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಾಡಿಗೇದಾರರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಈಗ ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆ ಎಂಬುದೊಂದು ಜಾರೀಲಿದೆ. ಹಾಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾವು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹೇಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಾಡಿಗೇದಾರರಿಗೆ ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಆ ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಸಹ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಈಗ 5 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಏನು ಅವಧಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳು ಅದನ್ನು 5 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕ್ಲುಪ್ತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಸಹ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಸಾಗುವಳಿದಾರನು ಜಮೀನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಗು ಮಾಡದೆ, ಬೀಳುಗೆಡವಿದ್ದಾಗ, ಅಥವಾ ಜಮೀನನ್ನು ಅರೂಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಅಥವಾ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಾದಾಗ ಅಂಥ ರೈತನಿಂದ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರನಾದವನು, ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುತ್ತೆ.

ಇನ್ನು 12 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಂಥಾ ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಗೆ ಆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಒಬ್ಬ ರೈತ 12 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಒಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವನನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭ

ಗಳಲ್ಲಿ ಏನಃ ಉಳಿದ ನಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನು, ನರಿಯಾಗಿ ಗೇಣಿಕೊಡದೆ ಇದ್ದಾಗ ಆತನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸ ಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಜಮೀನ್ದಾರನಾದಪನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೇ ಸದರಿ ಜಮೀನು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆತನು ಒಂದು ವರ್ಷ ವಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ ಆ ರೀತಿ ತನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಗೆ ಒಂದು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿ, ಸದರಿ ಜಮೀನಿನ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ. ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಇದ ಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯಥಾ ಯಾರೂ ಗಾಬರಿ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಜಮೀನ್ದಾ ರರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದಷ್ಟು ರೈತನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ರೈತನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮಾರು 20-30 ವರ್ಷ ಗಳಿಂದ ಸಣ್ಣ ಗೇಣೀದಾರರು ಯಾವುದೊಂದು ರಿಕಾರ್ಡೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿ ದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡು ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ತಕ ರಾರುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಒಂದು ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯದಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಿಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಈ 16 ನೆಯ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಾವುದನ್ನೂ ನೋಡದೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರ ರಾದ ಶ್ರೀಪಾರ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಾದನಿರಣಯೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥ ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೇಳುವುದು ಬಹು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಕಾನೂ ನು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ರೈತ ನಿಗೂ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನೂ ಕಾನೂನು ರೂಪವಾಗಿ ಅಡಕಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. Human relationships cannot be brought under sections in an enactment. ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮುಂದೆ ಬರ ಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನು ಭವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾನೂನನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಾ ವಣೆ ಮಾಡಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು 27 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜು ಅಪಾಯಕರವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ.—

"No sub-division or sub-letting of the land or assignment of any interest held by a tenant shall be valid. Such sub-division, sub-letting or assignment shall make the tenancy liable to termination:

Provided that nothing in this sub-section shall prejudicially affect the rights of a permanent tenant or any tenant the duration of whose tenancy is presumed to be co-extensive with the duration of the tenure of the landlord under section 79 of the Mysore Land Revenue Code, 1888 or any tenant the duration of whose tenancy exceeds twenty years."

ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಧವಾದ ಗೇಣಿಗಳಿವೆ. ಅವಧಿ ಗೇಣಿ ಎಂದಿದೆ. ಆ ಗೇಣಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡಿನ 79ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ರೂಪ ತಾಳ ಬಹುದು. 15-20 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಗೇಣಿಯಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 20 ವರ್ಷ ಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾಗುವಳಿ ಹಕ್ಕಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಗೇಣಿ ಗಳಿಗೂ ಕೂಡ 27ನೆಯ ಕ್ಲಾಜು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಅದನ್ನು ನಾವು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಆಮೇಲೆ offences should not be compoundable ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಜಮೀನ್ದಾರ ನಿಗೂ ಮತ್ತು ರೈತನಿಗೂ ಸೌಹಾರ್ದವಿರಬೇಕೆಂಬು ದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಕಾನೂನೇ ಬರಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರ ಮತ್ತು ರೈತರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದವಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವರಿಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಕತ್ತುಹಾಕು ವಂತಿರಬಾರದು. ಆ ಒಂದು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ರೈತನಿಗೂ ಸ್ನೇಹ, ಬಾಂಧವ್ಯ ಉಳಿಯ ಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟು ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಉದ್ದ ವಿಸಬಹುದಾದ ತಕ್ಕೀರುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಾಂಪೌಂಡೆಬಲ್ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ಪೀನಲ್ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಾಂಪೌಂಡೆಬಲ್ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ನಾನ್ ಕಾಂಪೌಂಡೆಬಲ್ ತಕ್ಕೀರುಗಳಿವೆ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಅವರವರ ಪರಸ್ಪರ ಬಾಂಧವ್ಯವಿರಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ತಕ್ಕೀರುಗಳನ್ನೂ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಒಂದುವೇಳೆ ಗೇಣಿದಾರ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಜಮೀ ನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಗೇಣಿ ಅವಧಿ ಮುಗಿದನಂತರ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಹೇಳಿ ದರು. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಜಮೀನ್ದಾರನ ನಿವೇಶನದ ಮೇಲೆ ಗೇಣೀದಾರ ಮನೆಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಗೇಣಿಯ ಅವಧಿ ಮುಗಿದನಂತರ ರೈತನು ಮನೆ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅಥವಾ ಜಮೀನ್ದಾರನು ರೈತನಿಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿರ ಬೇಕು. ಆ ಉದ್ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯ ಈ ಮಸೂ ದೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಗೇಣಿಯ ಪರಮಾವಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ಕೆಲವು ವಿಷ ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಪರಮಾವಧಿ 1/3 ಭಾಗ ಬರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಜೊತೆ ಎತ್ತಿಗೆ ರೈತ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಈ ಖರ್ಚಿನ ಜೊತೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೂಲಿಗಳ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗೇಣಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣ 1/3 ಭಾಗವಿರಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕನ ಶಿಸ್ತು ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 1/3 ಭಾಗದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ, 1/3 ಭಾಗ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಖರ್ಚಿಗೆ, ಇನ್ನುಳಿದ 1/3 ಭಾಗ ರೈತನಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಈ ಶಿಸ್ತಿಗನು ಸಾರವಾಗಿ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಗೇಣಿಯ ಪರಮಾವಧಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಹು ಭಾಗದಲ್ಲಿ 1/3 ಭಾಗದಷ್ಟಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು)

ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ರೈತರಿಗೆ ಬರೀ ಹುಲ್ಲು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಗೇಣಿಯ ಪರಮಾವಧಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ ಪ್ರಮಾಣ ಎಕರೆಗೆ 75 ಸೇರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಬಹುಶಃ ಸಾಗುವಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಬಂಜರು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಾಗುವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಗೇಣಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಭಾಗ ಮಾಡಿದರೆ ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟಾಗಬಹುದೆಂದು ರೆಕ್ಕ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ಮಲೆನಾಡಿನ ಬಹು ಭಾಗದಲ್ಲಿ 1/3 ಭಾಗ ಇದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆ ರೀತಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಇರಬಹುದು.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು.—ಆರನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಎರಡನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜು ನೋಡಿ. It fixes a lower rate.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಪರಮಾವಧಿಯ ಗೇಣಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಈ ಗೇಣಿದಾರರ ಕಾನೂನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗೇಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಜಮೀನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು 48 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿತವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ.

Original Clause 51 reads like this —

"Nothing in the foregoing provisions of this Act shall apply—

"(a) to lands held on lease from the Government or the Central Government, a local authority or a cooperative Society registered or deemed to be registered under the Mysore Co-operative Societies Act, 1948".....

ಸ್ವಾಮಿ, ಇದರಿಂದ ಮಲೆನಾಡಿನ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ, ಕೊಪ್ಪ, ಶೃಂಗೇರಿ, ಸಾಗರ ಮುಂತಾದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಬಹಳ ಭಾಗದ ಜಮೀನು ಮಠಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟವೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಜರಾಯಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನನ್ನು ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ರೈತನಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಮಲೆನಾಡಿನ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮಸೂದೆ ಅನ್ವಯಿಸದೆ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನುಗಳಿಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವವರಿಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರಬಹುದು. ಜಮೀನ್‌ದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವವರಿಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ವಿರಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಯೋಜನ ಜಮೀನ್‌ದಾರನಿಗೂ ಲಭಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ನಮಗೆ ಬರಬಹುದಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಆಗುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಜೆನೆರಿಸಿಟಿಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ರಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಏನೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈಗ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಅಥವಾ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಜಮೀನ್‌ದಾರರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುವನ್ನು ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜಮೀನ್‌ದಾರರು ಮತ್ತು ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ಅಥವಾ ವಾರದಾರರು ಇವರುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ Transfer of Property Act ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಗುತ್ತಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾಪ್ಟರ್ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ಅವರವರ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುತ್ತಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯಬೇಕು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಪರಸ್ಪರ ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ಒಪ್ಪಂದ ಏರ್ಪಡದಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಏಕ್‌ಸಾಲ್ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ 6 ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಷ್ಟು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನು ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಜಮೀನ್‌ದಾರರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆ ಏನು; ಗೇಣಿದಾರರ ಅಥವಾ ವಾರದಾರರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆ ಏನು; ಒಂದು ವೇಳೆ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ ಏನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅವನನ್ನು ಜಮೀನಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಇದರಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾನೂನು ಈಗ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ವಿವಾದಗಳು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಂದರೆ ಅವನ್ನು ಆಗ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟು ಜ್ಯೂರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದೇ ನೆಂದರೆ—ಸೆಕ್ಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸೆಕ್ಷನ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಇರಲಿ—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗೇಣಿದಾರನಿಗೆ ಅಥವಾ ವಾರದಾರನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ 5 ವರ್ಷ ಅವನೇ ಜಮೀನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ಮತ್ತು ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು 10 ವರ್ಷ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಕಡೆಯ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅನರ್ಥಕಾರಿಯಾದದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ಕಡೆಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಭೀತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಾರ ಮಾಡುವವರು ಗುತ್ತಿಗೆ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮತ್ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ

ವಾದವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಮೀನು ಇದ್ದು, ಇರಲಿ ಆ ಜಮೀನು ಬೇರೊಬ್ಬರ ಜಮೀನು ಮಾಡೋಣ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಕೆಲವರಿಗೆ, ಇನ್ನೇನೂ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಕೂಲಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಈ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ಕೆಲವರು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಯಾವ ಮಹಾರಾಯ ಶ್ರದ್ಧಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಮೀನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಜಮೀನ್‌ದಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂಥವನನ್ನು 10 ಅಲ್ಲ 20 ವರ್ಷ ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂಇವೆ. ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ಇದ್ದು ಈ ಕಾನೂನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನೇ ಒಂದು ಚೀಟಿ ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರವರೂ ಹೇಳಿದರು. ಅನೇಕ ವಾರ ದಾರರು, ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ಎಂಥವರು ಎಂದರೆ ಜಮೀನು ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಒಂದು ಪಾವು ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ; ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗೊಬ್ಬರ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಬೀಜ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ; ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ರಾತೋರಾತ್ರಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಇವೆ. ಅಂಥಾ ಗೇಣಿದಾರ ಅಥವಾ ವಾರದಾರನಿಗೆ, 5 ವರ್ಷ ನಿನಗೇ ಪಟ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಭೀತಿ ಪಡುತ್ತಾರೆ. 5 ವರ್ಷ ಇಟ್ಟರುವುದರಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೊ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು 10 ವರ್ಷ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಬಾಗಾಯ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಘಂಟಾ ಘೊಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. 25–30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಧೃವ ಹೈರು, ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು ಮುಂತಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಕ್ಕಿ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ತೊಂದರೆ, ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಅದರ ಅನುಭವ ನಮಗಿದೆ. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸ್ಪೆಷರ್ ಆಗಿ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನಿಗೆ 5 ವರ್ಷ ಒಂದು ತೋಟ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ತೋಟದ ಗತಿ ಏನು? ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಕುರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಂಬಳಿ ಕತ್ತು ಕೊಂಡರು ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? 25–30 ವರ್ಷ ಬೆಳೆಸಿದ ತೆಂಗಿನ ಮರ, ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳನ್ನು ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡಿ ನೀರು ಕಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಒಣಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಒಣಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ತಾನೆ ಏನು ಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನೆ ಏನು? ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಏನು ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾಶಪಡಿಸುವ ತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಿದ್ದರೆ, ಜಮೀನನ್ನು ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಏನೋ ಇದೆ. ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್‌ದಾರ ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ರೈತ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಗೇಣಿದಾರರು ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿ, ಶ್ರದ್ಧಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದೇನಿದ್ದರೂ ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನಃ ಜೆನೆಂಟ್ಸ್‌ಗೇನೂ ಉಪಯೋಗ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಏಕೆ ಇರಬೇಕು?

ಜಮೀನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ private property ಎಂದು ತಾವು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ private property ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಒಪ್ಪಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು!

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ವಾರೆ ವಹವಾ!

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ವಾರೆ ವಹವಾ!, ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ದಿವನ ಹೀಗೆ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಾವು ರೈತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಜಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಿಸಿಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರುಗಳು ಎತ್ತಿರುವುದೇ ಈಗ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು; ಈಗ ಕಾಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಕತ್ತಾ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಗಲಾಟೆಯೆಬ್ಬಿಸಿ, private property ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ನೂರಾರು ವರ್ಷದಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಜಮೀನನ್ನು ರೈತರಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಈಗ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಕೂತಿದೆ,

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು.—Private property ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ exploit ಮಾಡಬಹುದೆಂತಲೇ!

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಇವತ್ತೇನೋ ಹೇಳಬಹುದು. ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯವರೂ ಹೊರಟುಹೋದರೆ ಆಗ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು,—ಇದರ ಮೇಲೆ ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದ, ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು, ಉಳುವವರಿಗೆಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೊಡಿ, ಅರ್ಧ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇದನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡೋಣ. ಈಗ ಗೇಣಿದಾರರೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಜಮೀನನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವವರು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೇ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ, ಜಮೀನು ಕಮ್ಮಿಯಿದ್ದು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡುವ ರೈತರು ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದು ಹೈಪೋಟಿ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೀಗಾದರೂ ಉಳಿಯಲಿ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವನ ಅಂಥ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ 'ಅವನಿಗೇನೂ ಕೊಡಬಾರದು. ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ-ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡುವು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು)

ದನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಚಳವಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಏನುಮಾಡುವುದು ? ಈಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು 20 ವರ್ಷದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಗುತ್ತಿಗೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎಂದು. ಇದೇನು ಅನ್ಯಾಯ ರೈತರಿಗೂ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯವಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವುದೀನ. ಆದರೆ ಈ ಮಹಾಸಭೆಯವರು ಜಮೀನ್ದಾರರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಗೇಣಿದಾರರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ದುರಾಸೆಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 5 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡೋಣ. ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಬೇಕು. ದಯವಿಟ್ಟು ಅವರು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಮೊದಲು ಮೂಲೆನಾಡಿಗೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿ 10 ವರ್ಷ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿನೋಡಿ ಆ ಮೇಲೆ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ತರಲಿ. ಮುಂಚೆ ಅವರು ಇದರ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಮಿಕ್ಕ ಕಡೆ ನೋಡೋಣ. ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಆಗಿ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಅದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಕೊಡೋಣ. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ಬೇಕಾದರೆ, ಇನ್ನೂ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಕೋಲಾರದ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಆಹಾರಾಭಾವ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವಾಗ, ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ತಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಕೀಡೆ ಇಟ್ಟಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮುಂದಿನ ಸಲದಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೋಣ, ಏನೋ ಗೇಣಿಯೇ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ ! ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಕೂಡದು. ಮೊದಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಆ ಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ. ಅಂತೂ ತೋಟಕ್ಕೆ ಮಾಡಲೇ ಕೂಡದು.

ಇನ್ನೊಂದೇನೆಂದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮೇಲೆಯೇ ಇರಬೇಕು, ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ವರೆಗೂ ಧಾರಣೆಗಳು 5—6 ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ಸಮಾನಾಗಿದ್ದು 5—6 ವರ್ಷಗಳು ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಚೀಚೆಗೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಧಾರಣೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಹೇಳುವಂತೆ 5 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಂಗಿನ ತೋಟ ಒಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಧಾರಣೆ ಕಮ್ಮಿಯಾದರೆ, ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ? ಹಾಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವಾಗ ಆ ರೈತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿರುತ್ತದೆಯೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈದಾನದ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವಾಗ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ 5 ವರ್ಷ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಅನರ್ಥಕಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾನೂನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ? ಅವರ ಉದ್ದೇಶದಂತೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ agrarian ಸುಧಾರಣೆ ಯಾಗುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಏಕದಂ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ, ಹೋಗಿ ಏಕದಂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಬದ್ದು ನೀವೂ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮದನ್ನೂ ಕಳೆಯಬೇಡಿ ಎಂದು. Reforms ಏನೋ ಆಗಲಿ. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಆಗಬೇಕು. ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗಲ್ಲಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು Fallow Lands Cultivation ಬಿಲ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ. ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆಂದು Live tock Improvement Bill ತಂದಿರಲಿಲ್ಲವೇ. ಈಗ ಅವುಗಳ ಗತಿಯೇನಾಗಿದೆ ! ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಸೆಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—Castrate ಆಗಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಹಾಗೆಯೇ Moneylenders ಆಕ್ಟು. ಪಠಾಣರು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೀಗ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ! ಸಾಲಕೊಡುವವರು ದ್ವಿಗುಣ ಹಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋನೋಟ್ ಬರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, 100 ರೂಪಾಯಿಕೊಟ್ಟು 200 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರದೆ ಇದ್ದರೆ, ಜನರು, ಈ ಜಮೀನಿನಿಂದಲೇ ನಾನು ಬದುಕಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬರೀ ಚಳವಳಿ ಮಾಡಿ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಏನು ಉಪಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Agrarian Reform ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ ; ಅದರಂತೆ ಇದೇ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಮಾಡಿನೋಡೋಣ. ಈ ತರಹ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಮೇಲೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ, 15ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಏನಿದೆಯೆಂದರೆ "—

"In the case of a tenant, the duration of whose tenancy is for a period of five years or more the tenancy shall terminate at the expiration of such period unless the landlord has by the acceptance of rent or by any other act or conduct of his allowed the tenant to hold over within the meaning of section 116 of the Transfer of Property Act, 1918"

ಎಂದು ವಾಯಿದೆಯಾದ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ವಾರದಾರ ಅಥವ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ tenant hold over ಆಗುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಕೂಳೆಯ ಮೇಲೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ, ಆ ರೈತ ಇತ್ತ ಗದ್ದೆ ಕುಯಿದ ಕೂಡ್ಲೆ ಮಾರನೆಯ ದಿವಸವೇ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಉತ್ತು ಬಿತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗವನು tenant hold over ಆಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಸಾಗುವಾಡಲಕ್ಕೆ ಬರುವ

ವನು "ಅವನು ಉತ್ತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ನಾನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

Clause 17. Where the period of tenancy of any tenant has expired and if such tenant has been allowed to hold over under the last preceding section, the tenancy of such a tenant shall be deemed to have been renewed for a further period of five-years from the date of its expiry on the same terms and conditions as before.

ಗೇಣಿದಾರನ holding over ಯಾವತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವತ್ತು ಅವನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಜಮೀರ್ದಾರ ಮತ್ತೆ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಈ ಕ್ಲಾಜು ಇದೇ ರೀತಿ ಇದ್ದರೆ, ಐದು ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಜಮೀನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಜಮೀರ್ದಾರನಿಗೇ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಂದಾಗ ಅದರ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಐದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ tenancy ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು 15ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಗೇಣಿದಾರನು ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ಗುತ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ವಾರವನ್ನು ಜಮೀರ್ದಾರನಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ Transfer of Property Act ಪ್ರಕಾರ ಯಾವನಾದರೂ ಗೇಣಿದಾರ ಜಮೀರ್ದಾರನ ಹಕ್ಕನ್ನು repudiate ಮಾಡಿದರೆ tenancy ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. If he repudiates the title of the landlord the tenancy should be terminated ಎಂದಿತ್ತು.

Sri Kadidal MANJAPPA.—The provisions of the Transfer of Property Act apply to the agricultural undertakings.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಅದೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದಾಯಿತು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, 16ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರ 12 ವರ್ಷ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಅರ್ಧ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಮಾತ ಮಾಡಬಹುದು. 12 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಗೇಣಿದಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ಮೇಲೆ ಜಮೀರ್ದಾರ ತನಗೆ ಜಮೀನು ಬೇಕೆಂದರೆ, ತಾನೇ ಸ್ವಂತ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅರ್ಧ ಜಮೀನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಜಾಂಶವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಜಮೀರ್ದಾರ ಸತ್ತುಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೆಂಗಸು ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಹುಡುಗರು ಇರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಿಗೋ ಜಮೀನನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಅಥವ ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹುಡುಗರಿಗೆ 18, 20 ವರ್ಷವಾಗಿ ಅವರು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರಾಗಿ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಗೇಣಿದಾರ 12 ವರ್ಷ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರೆ ಅವರು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕು? ಬಿಡಿಸಬಾರದೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆಮಾಡಿದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಅರ್ಧಜಮೀನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೇನೋ ಇದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಇರುವುದೇ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನಾದರೆ ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಧ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದೆಕರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದೆಕರೆ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇದು ಅನ್ಯಾಯ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಇನ್ನರ್ಧವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೂ ಅದನ್ನು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಬಾರದು.

ಅದೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂತಹ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನ್ನು ಅವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಅವರಿಗೆ ಹಾರಹಾಕಿ ನಡೆಮುಡಿ ಹಾಕಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಿವ್ವಾರೆ ಅಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೇಣಿದಾರರು? ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ, ಜಮೀರ್ದಾರರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಬಹಳ ಕಡೆ ಅಶ್ರದ್ಧೆ ಗೇಣಿದಾರರಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ತಾವು ಜಮೀರ್ದಾರರು!

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು.

ಇನ್ನು 42ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಾಯಕವಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಮೀರ್ದಾರರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯೇ ಹೊರತು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ ಗೇಣಿದಾರನಿಗೆ ಅಥವ ವಾರದಾರನಿಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಂತಹ ಪಾಪಿ ಜಮೀರ್ದಾರ ಹುಟ್ಟಬಹುದೇ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಐದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಗೇಣಿದಾರನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜಮೀರ್ದಾರನಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ.....

Sri Kadidal MANJAPPA.—It applies to both. The termination of the tenancy may be by the landlord or by the tenant.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಇದರಲ್ಲಿ Termination of tenancy by a landlord before the expiry of the period of five years Rs. 250 fine ಎಂದಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ನ್ಯಾಯವೇ? ಜಮೀರ್ದಾರ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕೊಚ್ಚೇ ಕೊಡಬೇಕು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಜುಲ್ಮಾನೆಯನ್ನೂ ಹಾಕುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಲಾಟೆಮಾಡುವ ಕೆಲವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಕ್ಷೇಮವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಜಮೀರ್ದಾರನಿಗೇ ಶಿಕ್ಷೆ. For recovery of rent in kind or by way

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು)

of crop-share contrary to section 8, receipt of rent in form of labour or service, levy of cess, rate, mamool huk, tax or service, failure to give written receipt for the amount of rent received, taking possession of land contrary to section 29, ಹೀಗೆ ಸೆಸ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ರಶೀದಿ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ, ಮುಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೇ ಶಿಕ್ಷೆ, ಗೇಣಿದಾರ ಜಮೀನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದರೂ terminate ಮಾಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರೂ damages claim ಮಾಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಕೊಡಬಹುದೆಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಅದು ಬರಿಯ ನಾನ್ಸೆನ್ಸ್ ಪ್ರಸನ್ನ, ತೆಂಗಿನಕಾಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ತೆಂಗಿನ ಮರ ಇದೆ, ಗರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು. ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೋಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತ ಎಳೆನೀರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ಕುಯ್ದು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮರಗಳಿಗೆ ನಂಜು ಬಂದು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಮಂಪನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ! (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಇಂತಹ ಗೇಣಿದಾರನಿಗೆ ಏನುಮಾಡುವುದು? ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ವರ್ಷಕಾಲ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮರೆನಾಡು ಕಡೆ ಜಾರಿಯಿಲ್ಲಿಟ್ಟುನೋಡಲಿ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I can assure the Hon'ble Member that this will be a dead letter on the Statute.

Mr. SPEAKER.—The House stands adjourned for half an hour.

The Assembly adjourned for lunch at Thirty Minutes past Three of the Clock and reassembled at Four of the Clock, Mr. Speaker. (The Hon'ble Sri V. Venkatappa), in the Chair.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತಪ್ಪಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ಕಂಡುಬಂದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ರೈತರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಈ ಮಸೂದಾಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇಕಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ. ಆದರಿಂದ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದ ಸರಣಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದಾಕಾನೂನು ರೈತರಿಗೆ ಅನೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ರೈತರಿಗೆ ಕೂಡ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಾದಸರಣಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವ್ಯಥೆಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಸೂದಾಕಾನೂನಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಉತ್ತರ ಪ್ರಾಂತ, ಬಂಗಾಳ, ಹೈದರಾಬಾದು ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಆವಶ್ಯಕತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಾಗ ಬೈಲು ಸೀಮೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆ ಭೂಸ್ವಾಮ್ಯತ್ವ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಜನಾನುಗಳು ಒಂದು ಮಿತವಾದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿವೆ ಅಲ್ಲಿನಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳು ಒಬ್ಬರ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದು ಜಮೀನ್ದಾರರ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ, ಹುಕುಂ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇಂತಹ ಕಾನೂನಿಗೆ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದಾಕಾನೂನು, ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಮಸೂದಾಕಾನೂನು, ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದೇನು, ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೇನಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನ್ದಾರರೂ ಕೂಡ ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು. ಆದರಲ್ಲೂ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ಜಮೀನು ಸಾಗಾಗಬೇಕು, ನೆಮ್ಮದಿಯಾದ ಕುಳಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಜಮೀನಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು ಎಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನ್ದಾರರೂ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರೆಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನ್ದಾರರು ರೈತರು ಬಂದರೆ ಸಾಕು, ನಮಗೆ ರೈತರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಗುತ್ತಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಡಿ ಮನೆ ವಗೈರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಈಗಂತೂ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕುವುದು ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಜಮೀನು ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಜಮೀನಿನಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವಾಗ ತನಗೆ ಬರುವ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಮಿಲ್ಲುಗಳು ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ರಕ್ಷಣೆಕಾರ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಬಚ್ಚೆ ಬಗೈರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಲು ಹೋಟೆಲುಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನೋಟ ನೋಡಲು ಸಿನೀಮಾ ಮಂದಿರಗಳಿವೆ, ಏಹಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಅನೇಕರು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕಡೆ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಆ ಥ ಕಡೆ ಜಮೀನ್ದಾರರು ರೈತರನ್ನು ಹಿಂಸೆಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಮುಂತಾದ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬರೀ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋಟ ಮತ್ತು ತರಿ ಜಮೀನಿದ್ದು ರೈತರು ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ಅವರಿಗಿರುವ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಗುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಆ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ, ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಸುಖಮಯವಾಗಿರಬೇಕು, ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಸೀರೆಬೇಕು, ಹಬ್ಬ ಪಾಡಬೇಕು, ಖಾಯಿಲೆಗೆ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟರೆ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ದುರಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲದ್ದಾರೆಂದು ಭೂಕಂದಾಯ ಸುಧಾರಣೆ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಗೇಣಿದಾರರ ಸಂಘದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮತ್ತು ರೈತರು ಕೊಟ್ಟ ರುಜುವಾತಿನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ರೈತರು ಕೊಡುವ ಗುತ್ತಿಗೆ ಏಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಅನುಕೂಲ, ಅನಾನುಕೂಲ ನೋಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುವ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಇದೆ. ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಗದಿರುವ ಕಡೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡದಂತೆ ಇದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗಿರುವ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಾಗೋಡು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೂ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ವಿರಸ ಬಂದು ಆ ವಿಷಯ ಈ ನಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು.

ಈ ಮಸೂದಾಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ರೈತರು ಜಮೀನು ಮಾಡಿದರೂ ಜಮೀನು ತಮ್ಮದು ಎಂದು ಹೇಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರನು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನಷ್ಟವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರರ ಹಿತ ಮತ್ತು ರೈತರ ಹಿತ ಎರಡನ್ನೂ ಮಸೂದೆಯು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂದರೆ ಮಾಡದಂತೆ 5 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಯಾವ ರೈತನಿಗೂ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ರೈತನು ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವನು ಆ ಜಮೀನು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರ ಗೋಡು ವಗೈರೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಫಲ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಫಲ ಮೊದಲಲ್ಲ ಕಾಣದೆ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಬರುವುದು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲವುಕಾಲ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಆ ರೈತನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುವ ಜಮೀನು ಅವನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲವಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ರೈತ ನಮ್ಮಾಥಾನದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೂ ಉಪಯೋಗ, ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ಉಪಯೋಗ, ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ದಿವಸ ಅಥವಾ ನಾಳೆ ಜಮೀನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಭಯ ವಿರುವ ರೈತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ತನಗೆ ಅದರ ಫಲ ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಜಮೀನ್ದಾರನ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ರೈತನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ರೈತನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಮನಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗ ರಕ್ಷಣೆಯಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅವಕಾಶಮಾಡಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ರೈತನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಗುತ್ತಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ರೈತ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗುತ್ತಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ಇರಬೇಕು, ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಹೇಗೇ ಆಗಲಿ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರದೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ರೈತ ತನ್ನ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅಬಲನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವನು ತನ್ನ terms enforce ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೇಯಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಗುತ್ತಿಗೆ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕು.—ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆಯೋ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೊಂಡು ರೈತ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗುತ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಎಂಬುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಮತ್ತು ರೈತ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ರಸೀದಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತೊಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಎಂದರೆ 5 ವರ್ಷ ಜಮೀನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನು ಜಮೀನ್ದಾರನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೂ ಅವನೇ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆದರಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಜಮೀನುದಾರ ಅವನೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಪಡುವುದಾಗಲೀ ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ರೈತನ ಹಕ್ಕು ಇನ್ನು 5 ವರ್ಷದ ಕಾಲ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇರಕೂಡದು. ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟರು. 5 ವರ್ಷ ಮುಕ್ತಾಯವಾದ ಮೇಲೂ ಸಹ ಜಮೀನ್ದಾರ ತಾನೇ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾರಾವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ತೊಂದರೆ ರೈತನಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಹಕ್ಕು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು)

ವಾಗ ಅದರ ಫಲ ರೈತ ಪಡೆಯುದಿದ್ದರೆ ಆದು ಅವನ ತಪ್ಪು. ಜಮೀನ್‌ದಾರ ಪಡೆಯುದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವನ ತಪ್ಪು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯ ಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕರಾಮುವಾ ಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ರೈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಎಂದರೆ ಜಮೀನ್‌ದಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಾವಧಿಯೊಳಗೆ ರೈತ ನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದರೆ ಜಮೀನ್‌ದಾರನ ಮೇಲೆ ಆ ರೈತನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಗೇಣಿ ಮುಗಿದಕೂಡಲೆ ರೈತ ಬಿಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜಮೀನುದಾರ ಅಪೀಲು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವಿಚಾರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ರೈತನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಆತನ ಹಕ್ಕು ಸಿದ್ಧಮಾ ಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರೈತನಿಂದ ಜಮೀನ್‌ದಾರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾ ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಹಾಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರೈತ ಜಮೀನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಜಮೀನು ಕೆಡಿ ಸಬಹುದು ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಡಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ. ತನಗಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನ್‌ದಾರ ತನಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಆ ರೈತನಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಕೋರಿಗೆಗೆ ಅಥವಾ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅವನು ಅದನ್ನು ಉಳದೇ ಬಿಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಉಳದೇಬಿಟ್ಟರಾಗಲೀ ಜೊತೆಯವನಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರಾಗಲೀ, ಆ ರೈತ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುವಾಗಿ ವಿಧಾ ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಮೀನ್‌ದಾರನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತ ತನ್ನ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಮುಕ್ತಾಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಜಮೀನ್‌ದಾರನಿಗೆ ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಅಧಿಕಾರದ ಒಳಗೆ ತಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನು ಜಮೀನ್‌ದಾರ ರಿಗೆ ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು, ಜಮೀನ್ ದಾರನನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದುದಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದು ದಲ್ಲ, ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಜಮೀನ್ ದಾರರಿಗೆ ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಜಮೀನ್‌ದಾ ರರಿಗೂ, ರೈತರಿಗೂ ಯಾವ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿವೆ ಯೆಂಬುದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ತಕ್ಕ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಭಯಪಡಬೇ ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಯಾವ ಭರವಸೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈಗಲಾದರೂ ಇಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಭರವಸೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ನಾಳೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಹೇಳು ವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಂಜಸವಾದ ಪಕ್ಷದ ಮುಂದಾಳು ಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಜಮೀನ್‌ದಾರ 30 ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊ ಳ್ಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ, ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಬರುವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವು ದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ.

Sri L. SIDDAPPA.—It is not the Socialists alone. Even those who follow Gandhian principles have advocated it. Dr. J. C. Kumarappa has advocated it.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಹೌದು. ಅದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಲ್ಬಣ ವಾಗಿ ರೈತರಿಗೂ ನಮಗೂ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಪರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡು-ಉಗ್ರ ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಶರಣುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಾಲ ಧರ್ಮ ಅರಿತು ಅದಕ್ಕನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮಗೂ ಅಮ್ಮ ಬರಲಿ, ಕಷ್ಟಪಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನು ಕೂಲವಾಗಲೀ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು (ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ಪಾಮಿ, ಈ ಟೆನೆಂಸಿಬಿಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾ ಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶ ವನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯು ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾತನಾ ಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾ ಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಚಳುವಳಿಗಾರರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಟೆನೆಂಸಿಬಿಲ್‌ನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಸರ್ವೇಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂ ಲವಾಗಬೇಕು ಅದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಹುಶಃ ಜಮೀನ್‌ದಾರರಾಗಿ ಅವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ದೂರಾಲೋಚನೆಯ ನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾಶಯರು ಕೆಲವರು ಚಳುವಳಿ ಹೂಡಿ ಸಾಧ್ಯವಾ ದಷ್ಟೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ತಂದಿವ್ನಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕುಂದಕ ಬರುವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇದೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಬಳು ವಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ತರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥಾ ಮನೂದೆಗಳನ್ನು ತರ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಉಳು ವವನ ಪಾಲು ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂಬುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇ ಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಉಳುವವನ ಪಾಲು ಎಷ್ಟು, ಹೊಲದವನ ಪಾಲು ಎಷ್ಟು ಎಂಬ ತತ್ವ ಅಲ್ಲ, ಉಳುವ ವನದೇ ಹೊಲ ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಈಗಿನ ತತ್ವ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆಮಾಡಿ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆದು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ದೇಶ ಕಾಪಾಡತಕ್ಕವನು

ರೈತ, ಅವನು ಯಾವ ಹೊಲ ಉಳುತ್ತಾನೋ ಅದು ಅವನದೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವ ಪ್ರಚಾರವಲ್ಲದೆ. ಚೈನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ನುತ್ತು ಮುತ್ತಲೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇರುವ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವನು ಹೊಲ ಉಳುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟೂ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನ ಹಕ್ಕು ಉಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I want the Hon'ble Member to understand that in Russia a person, whether he is a zamindar or a tiller of the soil, is only a workman.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—In Russia they have changed the constitution of late.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಏನೋ ಮನೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಡೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ತನ್ನದೇ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನು ಎಂದು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಹುದೇ ಹೊರತು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ದೇಶ ದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ; ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದರೆ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಅದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರನಾಗಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಬಿದ್ದು ಹಾವು ಚೇಳು ಕಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೈರು ಬೆಳೆದು ನಮಗೆ ತಂದು ಕೊಡು ವವನು ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೆಲ್ಲಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಆ ಪದ್ಧತಿ ಬೇಗ ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನಿಜ. ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದು ಭೂಮಿ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಉಳುವವನಿಗೇ ಹೊಲ ಎಂಬ ತತ್ವ ಜಾರಿಗೆ ಬರು ತ್ತದೆ. ಜಮೀನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಇರುವಾಗ ಇಂಥಾ ದ್ದರ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಅಮೇರಿಕಾ ದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ; ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಭೂಗ ಕಾಡಾಗಿದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಆ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಉಳುವವನಿಗೆ ಹೊಲ ಇಲ್ಲದೆ, ಬರೀ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೇ ಜಮೀನಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಮೈಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಕಷ್ಟಪಡುವ ನಿಜವಾದ ರೈತನ ಕೂಗು ಗಗನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿನೆಹರೂ ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು ರೈತನ ಈ ಕೂಗನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಹಾಳಾಗಿ ನ್ಯಾಯವಾದ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆ!

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ಒಂದು ಮೇಲುಮಟ್ಟದ ಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆಯೇನಾ ದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ವಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಊಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಉತ್ತಮ standard of life ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ? ತಾವು ಸುಖವಾಗಿರು ತ್ತೀರಿ, ಕಷ್ಟಪಡುವವನು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ!

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನೆಯಿಲ್ಲ. ಚರ್ಚಿಲರು ಈಗ ತಾನೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮನೆ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—Is the Hon'ble Member aware that there are still 20 lakhs of acres available for cultivation?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಈಗ ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಬೆಳೆ ಯುವ ರೈತನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗು ತ್ತಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆ ಕಷ್ಟಪಡುವ ಬಡ ರೈತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೆರುವುದನ್ನು, ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ನೋವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ರೈತ ಪ್ರತಿ ನಿಧಿಗಳೆಂದು ಇಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೊಬ್ಬರೂ ಅರ್ಹರೇ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಜೋಯಿಸರು.—Whom does he represent here, Sir? ಅವರು ಅರ್ಹರಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿರುವವರಾರೂ ಅರ್ಹ ರಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಾಗೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನಂತೂ ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಈಗಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಎಷ್ಟೋ ಜನ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವೇ ನೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಇಲ್ಲದೆ, ಈ ವರ್ಷ ವಾರವೋ ಗುತ್ತಿ ಗೆಯೋ ಮಾಡುವುದು ಮರುವರುಷ ಓಟ್ಟು ಹೋಗು ವುದು—ಹೀಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳುವವರಾರು? ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರ 100-150 ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು 50-60 ಜನ ರೈತರನ್ನು ಒಬ್ಬೊ ಬ್ಬರಿಗೂ ಎರಡು-ಮೂರು ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸು ತ್ತಾನೆ. ರೈತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉತ್ತು ಬಿತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಬೆಳೆದದ್ದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು—ಹೀಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ!!

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಅದನ್ನೂ ರೈತರಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೈಪೋಟಿ ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದರೆ, ಅವರೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿ ರೈತಾಬಾದಿಲ್ಲದೆ, ಹೈಪೋಟಿ ಯಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಬರುವ ವರ್ಷವೂ ಅವನಿಗೇ ಜಮೀನಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವು ದಿಲ್ಲ. ರೈತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಳೆಯ ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದವಸ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ಜಮೀನ್ದಾರ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬಹುದು. ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಗತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಸಾವಿರಾರು ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಭವಿಷ್ಯ ಇದೆ!! ಅವರಿಗೇನು ಉತ್ತಾಹವಿದೆ!! ಬರುವ ವರ್ಷ ನಮಗೆ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ feeling ಬರು ತ್ತದೆ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ರೈತರಿಗೂ ಭಾವನೆ ಯಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷ ಅವನಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ ಬಹುದು ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು)

ಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಾದಿಸುವುದೇ! ರೈತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ, ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯವೇನು, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಗತಿಯೇನು ಎಂಬುದಾವುದನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಕಳವಳ ತುಂಬಿರುವಾಗ, ಅವನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋಗುವುದೇ! ಅಲ್ಲದೆ, ಜಮೀನ್ದಾರರೂ ಎಂಥವರು! ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕಾನುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರು; ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಸುಖವಾಗಿರುವವರೇ. ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರರು, ರೈತರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟರವಾದದಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರರೇ ಮೇಲಾಗಿರುವವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಕೂಡದು. ರೈತನಿಗೆ ತಾನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತನ್ನ ಭೂಮಿ, ತನ್ನದು ಎಂದು ಯಾವ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬರುವ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದೇವರೇ ಗತಿ, ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಏನಿದೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ!! ಇಂದು ಸಾಹುಕಾರನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಎಕರೆ ಗೇಣಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅದನ್ನೂ ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಮನೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಸಬಹುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಇದು ತನ್ನ ತಾಯಿನಾಡೆಂದು ಕಷ್ಟಪಡುವವನಾಗಿ ಎರಡು ಎಕರೆ ಖಾಯಮ್ಮಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅವನು ಇದನ್ನು ಮಾತೃಭೂಮಿಯೆಂದು ಏಕೆ ತಾನೆ ಕರೆಯಬೇಕು? ಎರಡೆಕರೆ ತನ್ನದೆಂಬ ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾತ ತುಂಬಿರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇದು ಅವನ ಮಾತೃಭೂಮಿಯೇ!

ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, "ಹಲ್ಲಿದ್ದವನಿಗೆ ಕಡಲೆಯಿಲ್ಲ, ಕಡಲೆಯಿದ್ದವನಿಗೆ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲ" ಎಂಬಂತೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುವವನಿಗೆ ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯಿರುವವನಿಗೆ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೀಗ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹಲ್ಲಿದ್ದವನಿಗೇ ಕಡಲೆಯಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವನು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೇ ಜಮೀನಿರಬೇಕು. ಯಾವ ಜಮೀನ್ದಾರನು ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಅಂಥ ಜಮೀನೇ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಅಷ್ಟೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವ ಇದೇ. ಜಮೀನ್ದಾರರು ಚಳವಳಿ ಮಾಡಿದರು, ರೈತರು ಚಳವಳಿ ಮಾಡಿದರು, ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಚಳವಳಿ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಕಾನೂನು ತರುವುದಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಜೈನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ರಷ್ಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ, ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಬಡವರಿಗೆ, ಕಷ್ಟಪಡುವವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದ ಸರ್ವತಕ್ಕ್ಯಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರೈತರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಇದು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಎಂದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ಪಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆದರೆ ಇಂದಿನ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೀಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗೇಣಿಗಾರರೂ ಗುತ್ತಿಗೆಮಾಡುವವರೂ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಎಕರೆಗೆ ಎರಡೆರಡು ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆದರೆ ಸಾಕು ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಆಹಾರದ ಕಷ್ಟ ಹೋಯಿತು! ನಮ್ಮನೆ ತತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಈಗ ಕಾರ್ಯತಃ ಆಗಬೇಕಾದ್ದಿದು. ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾದುದು ಈ spirit ನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ. ಚೈನಾದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೇನೋ ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಬಡತನದ ಕಷ್ಟ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜೋಯಿಸರವರಂಥವರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿ ನನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಆ ಕಷ್ಟಗಳು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. 'ಉಳುವವನಿಗೆ ಹೊಲ' ಎನ್ನುವ ಕೂಗು ಈಗ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿದೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಕೂಗು ಆದು! ಅದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ, ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರವಿರಲಿ ಅದಕ್ಕೆಷ್ಟೇ ಬೆಂಬಲವಿರಲಿ,—ನೆಹರೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆದಾಗಿರಬಹುದು—ಅದು ಬಹುಕಾಲ ಬಾಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವತ್ತಿನವರೆಗೆ "ಉಳುವವನಿಗೇ ಹೊಲ ಅಲ್ಲ" ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಂದಿನವರೆಗೂ ಆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭದ್ರತೆಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಏನೋ ಗೇಣಿಮಾಡುವವನಿಗೆ, ವಾರಮಾಡುವವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳು ಭರವಸೆ ಕೊಡುವುದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಮನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ವರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂತಲೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ರೀತಿ ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳ, ಅಥವ ವಿಧವೆಯವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ; ಆರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು; ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳದನ್ನು ತಿಂದು ಹಾಕಕೂಡದು; ಅವರು ಮೆಜಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಭೂಮಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಾದಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದೀತು! ಅದೂ ಇನ್ನು 10—12 ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರಾಗುವರಿಗೆ ಆಗಬಹುದು. ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇಷ್ಟೆ; ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮಂಥವರ ಚೆಳುವಳಿಯಿಂದ ಅಥವ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಅವರು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಚಳುವಳಿ ಹೂಡಿದ್ದರೆ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಹೂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಚಳುವಳಿ ಹೂಡಿದ್ದೆವು.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Then, if the cap fits you may wear it.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉಳುವವನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೋನಲ್ಲಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೋಯಿಸರು ಕೂಡ ಚಳುವಳಿ ಹೂಡಿದ್ದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೋ ಪ್ರಕಾರ ಉಳುವವನಿಗೆ ಹೊಲ, ಕಷ್ಟಪಡುವವನಿಗೆ ಜಮೀನು,—ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ

ನವರೂ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಚಳುವಳಿ ಹೂಡಿದ್ದರು. ನಾವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಈಗಲೇ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು.

ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಾಗ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದವನು, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತದೇ ಇರಲೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಂಕಿ ಬೀಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆ ಬೆಂಕಿ ಹರಡದಂತೆ ನಾವು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ redistribution of lands ಆಗುವವರೆಗೆ caste distinctions ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಈ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ವ್ಯವಸಾಯ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. Redistribution of lands ಆಗ ಬೇಕೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂದಲ್ಲ; ಅಂತೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಂಚಿದೆಯಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಚಳುವಳಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು (ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ಪೀಕರ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾದ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಸಮಗ್ರವಾದ ಟೆನೆಂಸಿ ಕಾನೂನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಭೂಸ್ವಾಮ್ಯ ರೈತರ ಸಂಬಂಧ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ನಾನಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿವೆ. ಶ್ರೀಪ್ರಾಕ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ನೀರಾವರಿ ಸರಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತೆ ಇತರ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ಕೈಮೇಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಜಮೀನ್ದಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ಕೀಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈ ಮೇಲಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವನಿಂದ ಕೈಕೆಳಗಿರುವವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜನರು ನತ್ಯಸಂಧಾನಾಗಿದ್ದರು, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ exploitation ತತ್ವ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿ ಕೈ ಮೇಲಾಗಿರುವವರು ತಮಗಿಂತ ಕೆಳಗಿರುವವರನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಮಹನೀಯರಿಂದ ಬಂದ ಪಾದಗಳು ಎರಡು ಬಗೆ. ಒಂದನೆಯ ದಾಗಿ, ಇಂತಹ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ರೈತ ಜಮೀನ್ದಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೂ ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ವಿವಾದಗಳುಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ರೈತ ಜಮೀನ್ದಾರ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನೊಂದು ವಾದ, ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಈ ಕಾನೂನು ತೀರಾ ನಷ್ಟ, ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು, ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜಮೀನಿರುವುದೇ ತಪ್ಪೆ? ಜಮೀನಿರುವವನನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಇದು ಬೇಡ ಎಂಬ ವಾದ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದೆ. ಯಾರು ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರೇ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಪರ ವಾದ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ರೈತರಿಗಾಗಲೀ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗಾಗಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. The best compromise is that in which neither party is fully satisfied ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಹೋರಾಡತಕ್ಕ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಗಾರರಿಗೂ ತಾನು ಗೆದ್ದೆನಾನು ಗೆದ್ದೆ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಬಾರದಿರುವಂತಹ ರಾಜಿ ಒಪ್ಪಂದವೇ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಜಾಂಶವಿದೆ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀಪ್ರಾಕ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಇದರಿಂದ fundamental rights ಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮೇಧಾವಿಗಳು, ನ್ಯಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತರು; ಇಂಥವರು ಇದರಿಂದ fundamental rightsಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವಾದ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ಕೇಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. Fundamental rights ಎಂಬುದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. 31. Right to property: No person shall be deprived of the property save by the authority of law" ಎಂದಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಇಷ್ಟೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ರೈತರ ಹಕ್ಕು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಹಕ್ಕು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬಹುದೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಹಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಯಾವ ಕಾನೂನಿನಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ರೈತರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜಮೀನ್ದಾರರ ವಿಶೇಷ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದು. ಈಗ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯಾರ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಕಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆಷ್ಟಿದೆಯೋ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿ ಸರಿಪಡಿಸುವವನ ಹಕ್ಕು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು —ಇವನಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹೇಳುವುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು.—ನೀವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ರೂಪ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀಲಿ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ನೀಲಿಯಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೈಜವಾದ ಬಣ್ಣ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಆ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ತೆಗೆದುನೋಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಅಷ್ಟೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ನಿಂಪಂಗಿರ್ಯಾಮಯ್ಯನವರು)

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮಸೂದೆಯ 42ನೆಯ ಕ್ಲಾಜು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಇದೆ ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸೆಕ್ಷನ್ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂಬುದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ.

Section 5 (2): Termination of tenancy by a landlord before the expiry of the period of five years—maximum fine which may be imposed is Rs. 250 ಎಂದಿದೆ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಜಮೀನ್ದಾರನಾದವನು ಸಾಗುವಳಿದಾರನಾದವನನ್ನು 5 ವರ್ಷ ಪಾಯಿದೆಯೊಳಗೇ ಬಿಡಿಸಿ ಓಡಿಸಿದರೆ ಆಗ ಜಮೀನ್ದಾರನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರನೇ ಆ 5 ವರ್ಷ ಪಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ ತಾನೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದರೆ ಆಗೇನು ಮಾಡುವುದು? ಬರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಗುತ್ತಿಗೆ ಯನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಹೋದಾಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರನು ತಾನು ಅಲ್ಲೇ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅತನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲು ಅವಕಾಶ ವಿರಬಹುದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಜಮೀನ್ದಾರನಾದವನು ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಂದ ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಗುತ್ತಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅತನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದರೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗುವುದಾದರೆ ಯಾರು ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟ, ಯಾರು ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಡುವಂತೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದೆಂದರೆ ಕೇವಲ ನಗುಪಾಟಲು. ಇದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ common-sense ಗೂ ತೀರಾ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ಅಂಶವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೂ ಇವುಗಳು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತೆಯೇ ವಿನಾ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. Failure to give written receipt for the amount of rent received—ಇದೂ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅಷ್ಟೆ. ಹೀಗೆಯೇ Taking position of land contrary to section 20—ಇದು ಯಾವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲಂನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದನ್ನೆ ಅವರವರ ವಾದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರ ಅವರ ವಾದದಲ್ಲೇ ಅಡಕ ವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಂದು ತೋಟ ವಗೈರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು, ಅಂಥಾ ಜಮೀನನ್ನು ಅವನು ತಾನು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಬೇಕಲ್ಲಾ ಎಂಬ ನಂಕಟದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆತನಿಂದ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಡ್ಯಾಮೇಜನ್ನಾದರೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಆತನು 'ನಿರಾಧಾರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತನಾದವನು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸವಾಡಿ ತಾನು 'ನಿರಾಧಾರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ'ಯಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗ ತಕ್ಕಂಥ ಇಸಂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಅಂಥಾ ತೋಟ ವನ್ನು ಬೆಳಸಲಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವ ಬೆಳಸಿದ್ದವನೇ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇದು ಖಂಡಿತ ಅನ್ಯಾಯ ವಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಿರಾಧಾರನಾಗಿ ಓಡತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಸಿದ್ಧನಾಗೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟಕ್ಕಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗರಾಯರು ಅಂಥಾ ನಿರಾಧಾರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಡ್ಯಾಮೇಜು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಸಾಧಿಸಿದ ಪಾಯಿಂಟ್, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಈಗ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಜಮೀನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆತನಿಗೇ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಆತನಿಗೆ 5 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವಧಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಬಾಧಕವೇನಿರುತ್ತೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆತನಿಂದ 5 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. 5 ವರ್ಷ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆ 5 ವರ್ಷದಲ್ಲೂ ಆದ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಪಾಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಏನುತೊಂದರೆ ಇದೆ? Transfer of Property Act ನ 117ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಚೆನೆಸ್ಸಿ ವಿಷಯುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಣೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಗೇಣೀದಾರನು ಗೇಣೀ ಕರಾರಿನ ಮೇರೆಗೆ ಒಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಜಮೀನನ್ನು ಆತನು ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನುಪರ್ದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕ್ಕೊಂಡು ತಾನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಪಾಯಿದೆ ಎಂದರೆ 5 ವರ್ಷಗಳು ಪೂರೈಸಿದನಂತರವೂ ಸಹ ಆ ಗೇಣೀದಾರನು ಆ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಚೆನೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವಧಿ ಮುಗಿದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಆ ಬೆಳೆ ಇನ್ನು ಪೂರೈಸದಿದ್ದಾಗ ಆತನು ಜನವರಿ ತಿಂಗಳನಂತರವೂ ಸಾಗುವಳಿದಾರನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಾಗೆ ಬರಿ ಒಂದು 5 ವರ್ಷಗಳ ಪಾಯಿದೆ ಪೂರೈಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನ ಚೆನೆಸ್ಸಿ hold-over ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಗೇಣೀದಾರನು ತಾನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಗೇಣಿಯನ್ನುಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಗಲೂ ಆ ಜಮೀನು hold-over ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಆತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಜಮೀನ್ದಾರ

ನಾದವನನು ಆತನಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ವರ್ಷದ ವಾಯಿದೆ ನಂತರ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಆತನು ಜಮೀನು ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡ ಬಹುದು? ಆದಕಾರಣ 5 ವರ್ಷಕಾಲ ಬೇರೆಯಾರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ಭರವಸೆಯಿದ್ದುದಾದರೆ ಆಗ ಆತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುತವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ಬೇಸಾಯಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಬರೆವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನಕ್ಕೆ ಬರವಣಿಗೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ– ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಸಾಧುವಾಗಿದ್ದರೂ, ರೈತನಾದ ವನಿಗೆ ನೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕರಾರು ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ 5 ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ನೀನು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು, ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಆಗ ಆತನು ಅಲ್ಲಿಯತನಕವಾದರೂ ನನಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ವಿರುತ್ತಲ್ಲ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಕ್ಲುಪ್ತ ಮಾಡಿರಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಇದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತೆ, Tenant holding ಎಂಬ ಈ ಕಾನೂನೇ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ವಾದಗಳಲ್ಲ ಏನೂ ಹುರುಳಿಲ್ಲ. ಇದು ಈಗೇನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಅಂದರೆ 1887ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕ್ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಈಗ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಾಲೀಕರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೂ, ಅವರು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕರಾರುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅವರವರು ಒಂದು ಹೊಂದಾವಣಿಕೆಯಿಂದ ನಲೀಸಾಗಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜಮೀನ್ದಾರರೂ ಮತ್ತು ಸಾಗುವಳಿದಾರರೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ನಂಬಿಕೆ ವ್ಯವಹಾರ. ಇದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಆಗ ಕಾನೂನು ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗೇಣಿ ಚೀಟಿ ಇದ್ದರೇ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಪಟ್ಟು 3 ವರ್ಷಗಳ ಒಳಗಿರ ತಕ್ಕ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾ ಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಕಾನೂನಿದೆ. ಆದರೆ Transfer of Property ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆಗ ಇಂಥಾ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ, unstamped or unregistered ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವು ಗಳೆಲ್ಲ invalid ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರರವರು ಹೇಳಿದರು: ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲ ಗೇಣಿದಾರರು ಯಾವು ದೊಂದೂ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲದಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲ ಯಾವ ವಿಧ ವಾದ ದಾಖಲೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಆ ಗೇಣಿದಾರರ ತಂದೆ ತಾತಂದಿರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ರಶೀತಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇರ ಬಹುದು. ಈಗ ಅಂಥಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನೀವು ಹೊಸ ದಾಗಿ ಒಂದು ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದು ಇದ್ದ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಕೆಡಲು ಇದರಿಂದ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತೆ ಎಂತಲೂ ಹೇಳಿ ದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಏನೇ ಆಗಲಿ ಕಾರಣಾಂತರಗಳ ಒಗ್ಗೆ ನಾಳೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇ ಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಆತನಿಗೆ ಏನೂ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಆದಕಾರಣ ಆತ ನಿಗೆ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಅಥವಾ ಈ ವರ್ಷ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಂಥ ರೈತ ರನ್ನು ಒಂದೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಅಥವಾ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಗು ವಳಿ ಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ರೈತನಿಗೆ ನಂಬಿಸಿ 5 ವರ್ಷದ ಒಂದು ಗೇಣಿಕರಾರು ಬರೆಸಿಕೊಂಡರೂ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂಥಾ ತೊಂದರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಕರಾರುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ "deemed to be a tenant" ಎಂಬ ಪದಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸಹ ಇದೆ. ಅವು ಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಈ ವ ಸೂದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಾರದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ದವರು ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶಗಳು ಕೂಡ ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ ಅಂಶಗಳು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಆಗ ಕಂಡು ಬರುವ ದೋಷ ದೋಷಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಈಗ ಈ ಕಾನೂನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ, ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ; ಬದಲಾ ಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಪಾರ್ಲಾಡಾಗ ಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅದು ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರೂ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಕೆಲವರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಹೊಸದು. ಇದು ವರೆಗೆ ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲ ನಾನಾ ತರಹ ಇತ್ತು. ಈಗ ಇದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ನೋಡೋಣ. ಜನರು ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗಾಗ ಬಹುದು, ಹಾಗಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನೆಪ ಹೇಳಿ ಅನು ಕೂಲತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಕಾನೂನನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬಾರದು. ಇದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ಯಾಯವಾಗ ಬಾರದೆಂದು ಈ ಮಸೂದೆ ತಂದಿದೆ; ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ರೈತರು ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಕಾನೂನು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿನ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದು. ಈಗಿರುವ ಬಾಂಧವ್ಯ ಕೆಡಬಾರದು, ರೈತ ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರ ಅನ್ಯೋನ್ಯರಾಗಿರಬೇಕು, ಜಮೀನ್ದಾರ ನಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಗುತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯಬೇಕು, ರೈತನೂ 5 ಅಥವಾ 10 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಜಮೀನ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು).

ನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಸುಗಮವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿದೆ. ಪೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಧರ್ಮದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೀತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನವಣಜವು ಯಾವ ಕಾನೂನಿನ ನಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಬರ ಬರುತ್ತಾ ಕಾಲಸ್ಥಿತಿ ಕೆಡುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಬಾಂಧವ್ಯ ನುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿರುವ ಈ ಪ್ರಸೂದಾಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Janab SYED ABDUR RAHMAN (Chikmagalur *cum* Shimoga—Muslim). —Agrarian Reforms which are contemplated in the provisions of this Tenancy Bill which is for the consideration of this House are really the pressing needs of the present times. I consider this measure as a very important one in the history of Mysore. I am sure that this measure, if accepted by this House, will be considered as a great step forward in the direction of improving the condition of the tenant in the Mysore State. We know full well that the prosperity of the tenant means the prosperity of agriculture and the State. We in India know full well that India is mainly an agricultural country. The more we try to improve the conditions of agriculture and the conditions in which our tenants are placed the better it is for the State and whatever we do in this direction will tend to promote the prosperity of the tenants and the agriculturists. Such a measure has to be welcomed wholeheartedly. I am one among those who have welcomed this measure. When I went through the report of the Select Committee which is placed before this House for consideration I came across the minute of dissent which has been recorded by our Hon'ble friend Sri Kadidal Manjappa. He has of course welcomed this measure. He has suggested that some separate legislation should have been introduced with regard to the Malnad parts of the Mysore State. Having said that much and having been assured probably by the Hon'ble Minister and by some of his colleagues he has satisfied himself with that. I wish he had continued his efforts further in that direction to see if the suggestions could have been accepted by the Select Committee in this direction. That would have been something more assuring. I congratulate him for that. But I think he is already satisfied with a mere suggestion. Coming to the minute of dissent, as recorded by my Hon'ble friend Sri H. M. Channabasappa, he has definitely said :

> "The aims and objects of the principles of the Tenancy Bill are in main to secure benefits of fixity of tenure and prevent rackrenting. A contented tenancy can never be achieved by radical methods."

In one breath my friend welcomes and says that the aims and objects of the Bill are there and he is satisfied with the aims and objects of the Bill. But in another breath he says that radical methods will not be all right to bring about such a situation. I want to ask him in the first instance whether this Bill ever contemplated any radical measure at all. I for one feel that this legislation has come not a little too soon. There is nothing radical about the provisions of the Bill but the difficulty is he is himself a great radical. This Government has been thinking of such a piece of legislation for a long time and it redounds to the credit of the Hon'ble Minister that he had thought fit to place such a piece of legislation before this House for consideration. There are only 2 or 3 important matters regarding which we are bringing about this legislation. The Hon'ble Member Sri Sreekanteswar has suggested that vesting powers in the Amildars is not desirable. It would not be, according to him in the fitness of things to leave the matter of fixing the rent with the Amildar. I say that it is a laborious process, a process which is really not practicable. The Amildar who is on the spot and who could go and see with his own eyes what could be done in the matter and what is fair and what is not fair

would probably do things much better. And there is a superior authority over and above the Amildar also and in case he has erred that could be rectified and as suggested by Sri Sreekanteswar the Amildar is not, after all, the final authority for fixing a fair rent. It is not entirely in his discretion. His decision is subject to alteration by higher authorities in the State. That need not be an amendment at this stage. If he had thought of it he could have brought such an amendment earlier. But he has not done so. As regards the tenant making an application in writing to the landlord with regard to rent and other things, it looks rather strange, because we are dealing with people who are illiterate. The tenants are practically all illiterate. There may be a few who may know how to read and write. In such cases there may not be any difficulty at all. But in 99 per cent of the cases, they are illiterate and they will have to get things done through somebody else. In the present state of illiteracy, this seems to me a difficult matter. Some other method must be found. It is enough if he makes a representation personally. It may happen this way. The tenant may like to do it in one way and the landlord may do it in another way. That is the one thing which we must protect by law.

There are certain other matters also. No provision has been made to check the tendency of a raiyat who is not prepared to work. My friend Sri S. Rangaramiah said several things in that connection. Supposing some tenants, after feeling that they are secure for five years, refuse to work or carry on, what is the alternative for the landlord ?

Some HON'BLE MEMBERS.—Drive them out.

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—How are they going to be driven out ? They will have done all the mischief. There is absolutely no provision to check such a tendency on the part of the tenants. I do admit that this measure mainly helps the tenants, that this is meant for his prosperity, that this is meant for his security. Most welcome ; but since we are enacting a law some provision should be made to check the vagaries of the tenants. It may not be so in all the hundred cases but in some cases it may be so. So, the suggestion of my friend Sri S. Rangaramiah cannot be brushed aside as nothing. There is some meaning in that also. I have no more remarks to make.

On the whole the provisions of this Bill are generally acceptable and it is a great step forward taken and I welcome it.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ನಂಜರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಯುವಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ನೆಹರು ಸರ್ಕಾರ ಇರಲಿ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇರಲಿ ಈ ರೀತಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಸಹಜ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದುಕ್ಕೆಂತು ಒಂದು ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದಕ್ಕೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತಸ್ತು ಎಷ್ಟಿದೆ? ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದೆ ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿನೋಡಿದರೆ ಇವತ್ತು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೂ ಕೂಡ ರೈತರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸತ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—On a point of explanation. I never said that and I never meant that. ಗೇಣಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವವರು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದೇ ಹೊರತು ವಿತ್ತೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ನಂಜರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರು.—ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಳುವವರದೇ ಹೊಲ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೈತುಂಬ ಎಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೂ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಸರಿಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೈನಲ್ಲಿರುವ ಐದು ಬೆರಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲೆ ಇವತ್ತು ಶೇಕಡ 22 ರಷ್ಟು ಜಮೀನ್‌ದಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರು ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಭೂ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ (land system) ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದು ಭೂಗುಣ ಹವಾಗುಣ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾವು down-trodden ಆಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವವರನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎರ್. ನಂಜರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರು)

ತರಕೂಡದು ಎಂದಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಾಂಧೀ ತತ್ವವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸತಕ್ಕವರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಏನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾರಿಕೊಂಡು ಬಂದರೋ, ಯಾವ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೋ ಆ ಕ್ರಾಂತಿ ಮೂಲಕ ನಾವು ದೇಶವನ್ನು ಇವತ್ತು ಒಂದು ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆಯೆ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಭರತ ಖಂಡದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇ ಇರಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ವಾತಾವರಣ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈ ಜೆನೆಕ್ಸಿ ಬಿಲ್ ಬೇಕೇ ಆಗಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ತರಹದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಜೆನೆಕ್ಸಿ ಬಿಲ್ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಎಂದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಈ ಇನಾಂ ಅಬಾಲಿಷನ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಆ ಮೇಲೆ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಮೂಲೆಗಳಿವೆ. ಒಂಭತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ-ಒಂದೊಂದು ವಾತಾವರಣ ಇದೆ. ಕೋಲಾರ ದವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಜೋಡಿ, ಇನಾಂಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಬೇರೆ ಕಡೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣ ಬಹುದು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಗೋಡು ಸಮಸ್ಯೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿದ್ದು ಬೇರೆ ಕಡೆಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಇರ ಬಹುದೆಂದು ಕಾಣಬಹುದು. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯವರು ಒಂದೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶದ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿದರು—ಶೇಕಡ 91 ರಷ್ಟು ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು (owner cultivators) ಇದ್ದಾರೆ. ಟೆನೆಂಟ್ಸ್ ಶೇಕಡ 7ರಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. 90 ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ 13 ಲಕ್ಷ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 7 ರಷ್ಟು ಟೆನೆಂಟ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟಾಯಿತು? ವಾರಗುತ್ತಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ 75 ಸಾವಿರ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ 75 ಸಾವಿರ ಜನದ ಹಕ್ಕುಭಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಇನಾಂಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ 2,100 ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇವೆ. ಆ 2,100 ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಜೆನೆಕ್ಸಿ ಬಿಲ್ಲಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮತಾವಾದಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೂಲಿಗಾರನಿಗಿಂತ ಹಳ್ಳಿಯ ಸಾಹುಕಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಮಾತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಸಾಹುಕಾರ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೂಲಿಗಾರನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—ಇರುವುದು ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎರ್. ನಂಜರಾಜ ಅರಸಿನವರು.—ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು, ರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದೆ, ಹೀಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ರಷ್ಯಾದೇಶ ನಾನೇನೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದೆಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೆ. ಹೊರಗಿನವರು ಬಂದು ಮೈಸೂರು ದೇಶವನ್ನು ಮಾದರಿ ದೇಶ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಬರೀ ಟಾರು ರಸ್ತೆ, ಬೀದಿ ದೀಪ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾದರೀ ದೇಶ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಜೆನೆಕ್ಸಿ ಬಿಲ್ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮನನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗಲ್ಲ, ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ land system ನಿಂದ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಯೂರೋಪ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಕೋಸ್ಲೋವೇಕಿಯಾ, ರುಮೇನಿಯಾ, ಯುಗೋಸ್ಲೊವಿಯಾ, ಪೊಲೆಂಡ್ ಇಂಥಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಗಳಾಗಿ land system ಬದಲಾವಣೆ ಆದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ land system ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾ ದೇಶದ ಗೋಜಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜೆನೆಕ್ಸಿಬಿಲ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷ ಆದನಂತರ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು ಚಳುವಳಿಗಾರರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಕಡತಕ್ಕೆ ಏರಿನುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಬರೀ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯತಃ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಯೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ.

ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ನಾವು ನುಮ್ಮನೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿಬಿಚ್ಚಿರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ ಬಂದರೆ ಸಾಕು. ಆಗ ಯಾವ ಕಾನೂನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾವೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಇತರರೊಡನೆ ಸರಿಸಮನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ನಾನು ಈ ಕಾನೂನು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಜೆನನ್ನು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದೇನಾಗಿದೆ! ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಈಗ ಜೆನೆಂಟುಗಳಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಮನುಷ್ಯನಾದವನಿಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಆದಷ್ಟು grab ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಬೇಡವೆನ್ನುವವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಹೊಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ವಂಚಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಬಹುದು. ನುಮ್ಮನೆ ಆ Slogan ಈ Slogan ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ದೇಶ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು,

ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆವು. ಆದರೂ ನಾವು ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ. ನಾವೇನೋ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರಬೇಕು ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೀಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೇನಿದ್ದರೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳನ್ನು ತಂದು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ಇದು ಬಹಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ—ನಿನ್ನೆ ತಾನೇ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಇಂಥಾ ದೇಶ, ಅಂಥಾ ದೇಶ—ಎಂದು ಹೊಗಳಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ, ಈಗ ಇಲ್ಲ ಕಿರುಕುಳ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ consistency ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಇಂದು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆಂಬುನ್ನೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾನೂನು ಬೇಡವೆ?ತರೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ನಂಜರಾಜ ಅರಸಿನವರು.—ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಏನು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಖಂಡಿತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 60 ಸೇರು—90 ಸೇರು ಗೇಣಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಜಮೀನ್ದಾರರು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗದವರೆಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ಅಷ್ಟೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಧ್ಯದಲ್ಲೇನೂ ತರಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನಾಂ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ನನಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ Money Lenders Act ತರುವಾಗಲೂ ನಾವು ಅದನ್ನು ತಂದೇ ತರಬೇಕೆಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೊಳುವಳಿ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೂ ಅದರಿಂದೇನಾಗಿದೆ? ಮೊದಲಿದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಮಹಾ ಮಹಾ ಪಂಡಿತರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರೈಲು ಯಾರದು, ನಡೆಸುವವನದು; ಮೋಟಾರು ಯಾರದು; ನಡೆಸುವವನದು ಎಂದು ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವೇ!

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರು.—ಅವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೋ? ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರಿಗೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅನುಮೋದಿಸಿದವರಿಗೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ನಂಜರಾಜೇ ಅರಸಿನವರು.—ಬೇರೆ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯೇ ಲೇಸೆಂದು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಎತ್ತು ಹಾರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಗೋಣಿ ಹಾರಿತು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಕ್ರಮೇಣ ಇಂಥಾ ಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಟಿಯವರು ಹೇಳಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳು ಬಹಳ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:

"In these circumstances, most of us felt inclined to think that legislation might actually make the relationship between landlords and tenants worse than it is now, as it would be impossible to provide by law for all the small points which are covered by local usage or mutual understanding in the several areas. We were also inclined to consider that tenancy legislation may be injurious to the tenant also, as it would inevitably result in a crop of litigation. But the members from the Malnad were able to persuade most of us to the view that while the provisions of the Bombay Tenancy Act of 1948 are too drastic for application to Mysore, a simple Tenancy Act is necessary."

ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಅದರಲ್ಲಿಯ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನಾಂ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮೊದಲು ತಂದಿದ್ದರೆ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನಾವು Money Lenders Bill, Live stock Improvement Bill, Cultivation of Fallow Lands Bill ಇತ್ಯಾದಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೂ, ಇಂದಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವುದು ಬಂದಿದೆ, ಯಾವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನೆ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾರಿ ಮಾಡಿ ಶಾಸನ ಕಡತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಈಗ Land Revenue Reforms ಕಮಿಟಿಯವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ Simple Tenancy Act ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೇನೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗೇನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಈ ಸಭೆ ಸೇರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಇಂಥಾ ಕಾನೂನು ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ—ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಜೆನನ್ಸಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೇ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲಾದರೂ ತಂದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಂದನೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ತಾವು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ತಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪೌರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಅವರ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಡ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಪತ್ತಿನ ದಿವನ ಗೇಣಿದಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಯೆನ್ನುವುದು ಬಡವರನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಗೇಣಿದಾರನು ಯಾವನಾದರೂ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು)

ಜೀವನ ಹೊರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು, ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ನಂಜರಾಜ ಅರಸಿನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೆನೆನ್ಸಿ ಬಿಲ್ಲಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆ ತಂದರೋ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲಿ, ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಲಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಗಳಿವೆಯೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಮಲೆನಾಡಿ ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಿರಬಹುದು, ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರರು ರೈತರುಗಳಿಂದ ಅವರು ಬೆಳೆ ದದ್ದರಲ್ಲಿ ೫ ಭಾಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು ವುದನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಎಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು.—ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿ, ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನುಮ್ಮನೆ ರಾಯರಿಗಿರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ ನಾಡುವಂತೆ ಅಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗೇಣೀದಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮೊದಲೇ ಗೇಣೀದಾರರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ನೂರು ಅಥವ ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊಂಚ ದಿವಸ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಹತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷವಾ ದರೂ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರೈತ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಅಥವ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಮದುವೆಗೋ ಏತಕ್ಕೋ ಆ ಸಾಲಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ಜಮೀನ್ದಾರ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ತನಗೆ ಹಣ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಟ್ಟರೂ ಜಮೀನ್ದಾರ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಗೊತ್ತಿ ರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ 150 ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೂ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾ ಯದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಕಾನೂನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೇಣೀ ದಾರರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸೇಕಡ 7ರಷ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ, ಇಷ್ಟು ಜನರಿಗಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಕೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು.—ಗೇಣೀದಾರರು ಸೇಕಡ 7ರಷ್ಟಿದ್ದು ಇನ್ನುಳಿದ 93ರಷ್ಟು ಜಮೀನ್ದಾರರಿರುವಾಗ ಅವರೇಕೆ ಭಯಪಡಬೇಕು! ಆದುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯೆಂದು ಹೇಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ನಾನು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಐನೂರು, ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾವೇ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು; ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗೋಮಾಳಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೂರು ರಾನು ಗಳಿದ್ದರೆ 30 ಎಕರೆ ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಡವರೂ ಜಮೀನೇ ಇಲ್ಲದ ಜನಗಳೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂವತ್ತು ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನಿರಬಾರದೆಂದೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರು ವುದನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕೆ ಕಾನೂನುಮಾಡಬಾರದು! ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಲಿ ಗಾರರು ಒಂದು ಏನೋ ನಾವು ಜೀವನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದರೆ ಇದೂ ಬೇಡ ವೆಂದು ಹೇಳಿ ಜಮೀನು ಬೇಸಾಯಮಾಡುವವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವ ಕಾನೂನನ್ನೇಮಾಡಿದರೆ ಅಂತಹ ಬಡಜನರ ಗತಿ ಏನು! ಹೀಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು ತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಪಾಡುವುದರಿಂದ ಕೋರ್ಟು ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೊಖದ್ದ ಮೆಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಹೊತ್ತು ಬೆಳೆದದ್ದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗ ಮೂರು ಭಾಗ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಏನಾದರೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲೇ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿ ದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುವ ರೈತರಲ್ಲಿ ಹಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಅವರು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮನೂದೆಯಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗಾಗಲೀ ಗೇಣೀದಾರರಿ ಗಾಗಲೀ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ನ ವನ್ನು ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯಿಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. 12ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಮೀನ್ದಾರನಲ್ಲಿ ರೈತ 5 ವರ್ಷ ಜಮೀನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಐದು ವರ್ಷವಾದಮೇಲೆ ಕೂಡಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೆಂದು ರೈತನಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರ ಹೇಳಬಹುದು. ಆಗ ಪುನಃ ಅಮರ್ಚಾರರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ extend ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಜಮೀನ್ದಾರನನ್ನು ನಂಬಿ ಜಮೀನನ್ನು ಉತ್ತು ಬಿತ್ತಿ, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ವರ್ಷ ಜಮೀನ್ದಾರ ತನಗೇ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇಸಾಯಮಾಡಿ ಐದು ವರ್ಷವಾದ ಕೂಡಲೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೈತ ತಾನುಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಬಂದರೆ ಆಗ ಇರುವ ರೈತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ದರೆ ಅವನ ಗತಿ ಏನು? ಯಾರು ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಒಂದು ಕಸಬನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅವನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬೇರೇನುಮಾಡಬೇಕು ಐದು ವರ್ಷವಾದಮೇಲೆ! ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಹೊರಬೇಕಾ ಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿ ಕೊಂಡಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ ವಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ರೈತರು 12 ವರ್ಷ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗದಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಚೆನೆನ್ಸಿ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದ ರೆಯೂ ಕಷ್ಟವೂ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಂತಹ ಕಡೆ ಜಮೀರ್ದಾರರು ರೈತರೊಡನೆ ಏನು ಒಪ್ಪಂದಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅದರಮೇಲೆ ಜಮೀರ್ದಾರರಿಗೆ ಐನೂರು, ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬರಿಯ ಕಾಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು. ಇಷ್ಟೆರ್ನ್ನ ತೊಂದರೆ ರೈತರಿಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಚೆನೆನ್ನಿ ಬಿಲ್ಲು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Chitaldrug District—General).—I want to refer to one or two points, Sir.

Mr. Speaker, I welcome this Bill for more reasons than one. The main object of this Bill is to give security of tenure to the cultivator of the land. At present what is happening is, the cultivator has no security of tenure; hence he cannot improve the land under any circumstance because he does not know when he will be deprived of the right to cultivation of that land. Therefore, Government have introduced certain measures in this Bill by which, if the person has cultivated a land for over 12 years continuously, he shall not in the usual course be deprived of the right of cultivation of that land. This is one important measure which is incorporated here.

A second measure included in this Bill is that if a person continuously for a period of two three years has cultivated a land, after this Bill comes into force, he cannot be easily disturbed for a period of at least five years. Later on, supposing the landlord wants the land back, by giving a written notice, he can get back his land. If the tenant is allowed to hold the land for a period of five years, he will improve the land, he will manure the land, he will keep the land clean because if not this year, at least next year he is sure to get something and he lives in that reasonable hope. On account of uncertain rainfall, he may not get his expected crop this year. But if the period of tenancy is spread over five years, he is sure to feel that within this period he may get all the yield and return he expects and to which he is entitled. And so he will keep the land clean and it is therefore advantageous to both the tenant and the landlord. It is from that point of view I say that it a very good measure.

Another thing Sir, is this. Until now the landlord was not sure of getting his return annually. Now the landlord is sure because if he does not get his lease amount or the *koru* whichever he has to get, under this Bill he need not have recourse to civil court which will involve him in endless litigation. A better remedy and a better relief is available which is beneficial to both the parties. So there is that point also.

The most important point is the interest of the country and the future of the world events. Every man wants to secure his own rights. People have begun to think that this system of capitalism should go. Gandhiji's principle that every man should have some right over the land, is also a thing to be considered and that point has been taken into consideration here and the real tiller of the soil is given some benefit under this Bill. So it is a measure which really gives benefits both to the landlord as well as to the tenant.

Some say: are we to be deprived of our rights, have we not secured that land by the sweat of our brow and all that? What I say to them is: "yes, you have done it, but the others will be responsible for bringing that land into proper condition and getting yield out of it, though staying in your house you get something out of it. You have therefore to pay for it; but they are paying for it by their bullocks or buffaloes, by their wives and children and by their toil." So you must consider that also. You cannot drive them at your will, having allowed them to cultivate for you. After all, they are the persons who till for you, who earn for you and who get some yield from out of the land though you are not capable of doing it. When once you cajole them and give them land, why don't you keep them for a longer tenure? After all, you are not deprived of the right over the land. The Government here are only just making some sort of arrangement for better cultivation. Hitherto there was no law.

(SRI A. BHEEMAPPA NAIK.)

They are just now trying to have some law; it is not just to disturb or create worse effects than what it is to-day. By a measure of this kind they just want to bring about a good feeling between the landlord and the tenant. Of course there are some apprehensions in the minds of some of our friends that this measure, instead of bringing any good results, might bring worse results. Any new law that is framed, might have the same effect and it would be better, instead of there being no tenancy law in the country, there was something. On that account, do you mean to say, shall we say, that there should be no law at all? No law, no civilisation? Therefore, every day new measures ought to come and we have to welcome them. If the measures are such as would infringe on the fundamental rights of every human being, that is a different matter. But here it is just to see that the tenant does give the return on the land and you should also give some rights to him. If you do not allow him a tenancy for sufficiently long period, where is the security for him? That security is provided here. That is all the thing here. We should not go to the last extent and say that no landlord shall have any right over the land nor should we go to the extent of saying that no tenant shall have any right; at least security of tenure for a certain period there should be. Therefore, the measure has been brought forward now. Though it may not reach the stage at which Russia is going on in socialism, it will reach a stage where it will be helpful to grow more and it will be helpful to both the parties. Under these circumstances, we should welcome this Bill.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿಯವರು (ಕೋರಾರ ಜಿಲ್ಲೆ) —ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಗೇಣೀ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕೆ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇ ಪೂರಾ ತಿಕ್ಕಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾನು ನಿರಾಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನಾ ಮಳೆ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ನಾನಾರೀತಿಯ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ಕಿರಕುಳಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಕಾನೂನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಬಲ್ಲದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಂಥ ಆಶೋತ್ತರಗಳೇನೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ರಾಜಕೀಯ ಪಾರ್ಟಿ, ಪಕ್ಷಗಳು ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಈ ರೈತನಿಗಾಗಿಯೇ ಒಂದು Charter of Tenancy Rights ಹೊಸದಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಇಂದು ಬೊಂಬಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೂ ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ರಚಿಸಿರುವ ಕಾನೂನು ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಪೂರ ವ್ಯಸನಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿ, ಇದನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಪದೇಪದೇ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ ಇನ್ನೂ ನಾವು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆ ಇದು ಇರಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಇದು ಸರಿಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ವಿರೇನಾಡಿನವರ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಅಪೆಂಟಿಂಗ್ ನೋಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯಗಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿರುತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ನೋಟಿನಲ್ಲೇ ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಈ ಟೆನೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜಮೀನಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಕಿ, ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗಲೇ ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಗೂ ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರನಾದವನಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಈಗಿನ ಆಹಾರ ಉತ್ಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಲು ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉಭಯತ್ರರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಾಯಿದೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ 5 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗಿಂತಲೂ ಈ ಟೆನೆಂಸಿ ಅವಧಿಯನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೆ ಜಮೀನು ಆಬಾದಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಅನೇಕಕಡೆ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ಜೋಡೀ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರೈತನು ಮತ್ತು ಸಾಗುವಳೀದಾರನೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ 10—20 ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಹೊಂದಾವಣಿಕೆಯಿಂದ, ಖಾಯಂ ಟೆನೆಂಟ್

ಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಕ್ಯಾಸಿ ಖಾಯಂ. ಟೆನೆಂಟ್ಸ್‌ಗಳಾಗಿ ಒಬ್ಬೊರಿಗೊಬ್ಬರು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅ ಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿದ್ದಾಗ ತಾವು ಈಗ ವಿಧಾಯಕಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಈ 5 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗೇಣಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಮೀನಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರ ಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ರೈತ ಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಲಿ ಕತ್ತುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಗೇಣಿ ಪ್ರಮಾಣ ಜಾರೀಲಿದೆ. ಬೈಲು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಂತೂ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಎಲ್ಲಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜಮೀನುಗಳೂ ಸಹ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಕೊಡುವಾರವು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಲವು ಕಡೆ ರೈತರು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದುಪಾಲನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲೊಂದುಪಾಲನ್ನೂ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅರ್ಧ ಪಾಲನ್ನೂ ಗೇಣಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಂತೂ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ವಿಧಾಯಕಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಇಂಥಾ ವಿಧಾಯಕವಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು? ರೈತನು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಮೂರನೆ ಒಂದು ಭಾಗ ಗೇಣಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲುಪ್ತಮಾಡಿ, ಗೇಣಿ ಅವಧಿಯನ್ನು 10 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆಮಾಡದೆ 5 ವರ್ಷಗಳು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆಮಾಡಿದರೆ ಜಮೀನು ಆಬಾದಿಗೆ ಬರಲಾರದು. ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಇದುವರೆಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾದ್ದೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅನುಮತಿಪಡೆದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಹಕ್ಕಿರುವಾಗ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಮಾಡಬೇಕು, ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಫಲಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ, ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಸೂದೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾಸ್ತಿ ದಿನಗಳಿರದೆ ಜಾಗ್ರತೆಹೋಗಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭರವಸೆಯಿಟ್ಟು, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು (ರೆವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸೈಜು ಸಚಿವರು) —ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟುಕಾಲ ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೂ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ಕೆಲವು ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಇಷ್ಟು ತಿಳಿಯಬೇಕು. 1948ನೆಯ ಇಸವಿ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನವೇನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರು ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವರಿಂದ ವರದಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಈ ಕಾನೂನು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಶೇಷ ಬಗೆಯ ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಸಭಿಕರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನಂತರ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್ ವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾಡಿದರು. ನನಗೆ ಅದು ಈಗಲೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ, ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ, ಆದರೆ ಹಾನಿ ಅಪಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ್ಯಾವ ಕ್ಲಾಜುಗಳಿಂದ ಹಾನಿ ಅಪಾರ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಎಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಲಾಜುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 5, 6 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. 5ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಓದಿ ಅರ್ಥ ಯಾವ ರೀತಿಯಿರಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು 5 ವರ್ಷ ಜೆನೆನ್ಸಿ ಇರುವುದು ಸಾಲದು, ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಇದೆ, ಆ ರೀತಿ ಅವಧಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ, ಗೇಣಿದಾರರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವಶ್ಯಕ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕ್ಲಾಜು 5ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ not less than 5 years ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. It may be exceeding 5 years time and go up to 10 years ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಂಕುಚಿತಭಾವನೆಯಿಂದ ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇದೇ ಕ್ಲಾಜಿನ ಮೇರೆ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ 'with the consent of the landlord' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಜೆನೆಂಟ್ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ತೊಂದರೆ ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಜೆನೆಂಟ್ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದೆಯೇ ಹೊರತು

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು.)

ಜಮೀರ್‌ದಾರನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾದರೆ ಜಮೀರ್‌ದಾರನ ಅನುಮತಿಪಡೆಯಬೇಕು. Whatever may be the period of lease, it is not less than 5 years. If it is to expire it must be with the consent of the landlord. In other words a modified agreement between the tenant and the landlord is obvious. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಕೂಡ ಟೆನೆಂಟ್ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. The rent payable shall not exceed half the crop ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು ¼ ಭಾಗ, 1/3 ಭಾಗ ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ, ಗೇಣೀದಾರರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. Not exceeding one-half ಎಂದರೆ it may be 1/3 or ¼ or something less than one-half. It does not mean exactly half. Besides, sub-clause 2 says, the Amildar may fix a lower rate. ಹಾಗಿರುವುದರಿಂದ 1/3 ಅಥವಾ ¼ ಭಾಗ ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಗಾಬರಿಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು—ಅನುದಾರರು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇನು ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು.—"The Governmet may by notification" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಕ್ಲಾಜು 7 ಟೆನೆಂಟ್ಸ್ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. To safeguard the interests of the tenants, for instance to prevent arbitrary eviction of the tenant ಈ ಕ್ಲಾಜು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕ್ಲಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಟೆನೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಜಮೀರ್‌ದಾರರಿಗಿರುವ ಕೆಲವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ.

ಗೇಣೀದಾರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೂ ಇರುವ ಸೌಹಾರ್ದಕ್ಕೆ ಭಂಗಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದ ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ರಚಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಕ್ಲಾಜುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ವೇಳೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ತೋರಿಸಿರುವ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕ್ಲಾಜುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಂದ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ರೂಪವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಓದಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ, ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಿತಕರವಾಗಿಲ್ಲ, ಸಾಧಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಆಧಾರ ಯಾವ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಎಂದರೆ ಡ್ವೆಲಿಂಗ್ ಹೌಸಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಬಂದಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕ್ಲಾಜುಗಳು ಎಂದರೆ (5), (6), (12), (13) ರಿಂದ (20), (22), (26) ಮತ್ತು (42). ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು (42)ನೇ ಕ್ಲಾನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಪಡಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಕಾನೂನು ರಚನೆಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದು ನಿರಾಧಾರವಾದದ್ದು. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ Offences compoundable ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕ್ಲಾಸ್ (2)ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೀನಲ್ ಕೋಡ ನೋಡಿ, ಐನ್ನು ಕೆಲವು ಆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು compoundable ಆಗಿ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅಂಥ ಮಹತ್ತರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧಗಳು ಯಾವುದೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಗೇಣೀದಾರರರಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವಾಗ ಯಾರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಕಾನೂನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸೆಕ್ಷನ್ (26)ರಲ್ಲಿ written receipt, written notice ಮೇಲೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಕೇಸು ಹಾಕಿ, ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವಾಗ—ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಚಾರ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದು ಅದು ಒಂದು ತಕ್ಸೀರು ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಜಮೀರ್‌ದಾರ ಒಬ್ಬ ಟೆನೆಂಟಿಗೆ ರಶೀದಿ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ, ಅವನು ಅವನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಿ ರಶೀದಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಸು ಹಾಕಿದರೆ ರಾಜಿಮಾತು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ? ಅದಕ್ಕೆ written notice ಕೊಡಬೇಕು, written receipt ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು ಸುಮಾರು ಮೂರು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತಮ್ಮ ದೀರ್ಘವಾದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ, ವಾಗ್ಝರಿಯಿಂದ, ಸಾಹಿತ್ಯ

ಲಹರಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಅವರು ಅನೇಕ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರಸಪುಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅವರು ಅವರ ಡಿಸೆಂಟಿಂಗ್ ನೋಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಈಗ ಸಾಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಕೃತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಇದು ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಹೇಳಿ ಒಂದೊಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅವಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Tenancy Bill, 1951, as reported by the Select Committee, be taken into consideration"

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The Bill will be taken up clause by clause tomorrow.

The House will now adjourn till One O'clock tomorrow.

The Assembly adjourned at Five Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday, 6th November 1951.

WD 1046—GPB—500—23-4-52